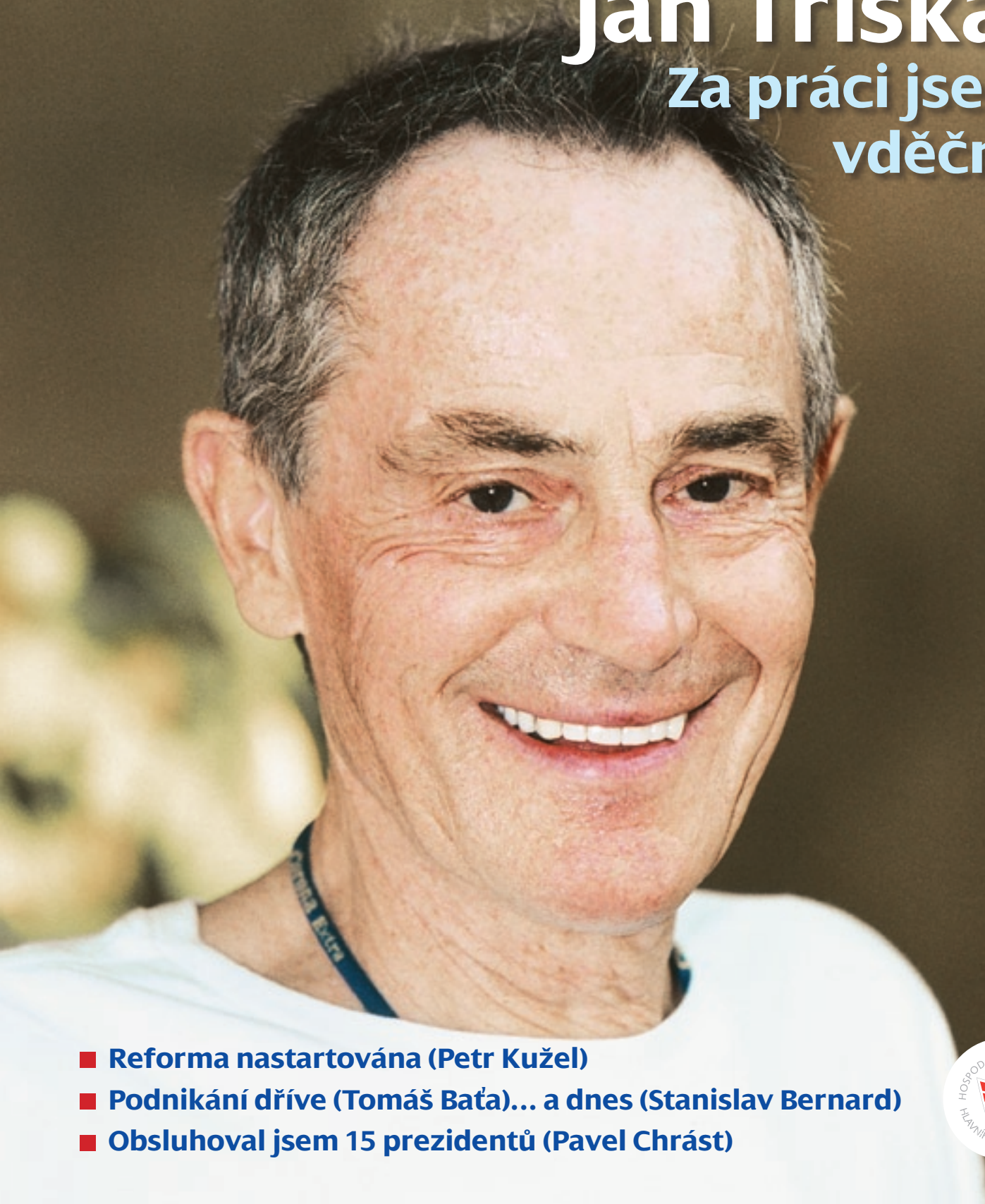

Jan Tříška: Za práci jsem vděčný

- **Reforma nastartována (Petr Kužel)**
- **Podnikání dříve (Tomáš Baťa)... a dnes (Stanislav Bernard)**
- **Obsluhoval jsem 15 prezidentů (Pavel Chrást)**

SPECIALIZOVANÝ VELKOOBCHOD S NÁPOJI

Vážení zákazníci, obchodní přátelé

Představujeme Vám společnost DIOS TRADING, která vznikla v roce 1992.

Naší specializací je zásobování gastronomických zařízení a benzínových čerpacích stanic. Z brněnského sídla firmy zásobujeme své klienty kompletním sortimentem alkoholických a nealkoholických nápojů, včetně široké nabídky kvalitních tuzemských a zahraničních vín i našich vlastních značek. S kontaktováním některého z našich obchodních zástupců se Vám otevřou široké možnosti pro zásobování Vaší provozovny, vinárny, obchodu či baru. Sortimentně je možné objednat jakékoliv množství od jednoho kusu a s našimi operátory, obchodními zástupci, se domluvit na závozu až k Vám.

Nabízíme bezkonkurenční servis

WWW.DIOS.CZ

Dios trading s.r.o.

K červenému dvoru 24 ■ Praha 3 ■ tel.: 283 000 238 ■ fax: 283 000 234 ■ mobil: 775 998 049
Husova 593 ■ 664 42 Modřice ■ tel./fax: 545 220 680-1

EDITORIAL

Politici se obviňují, kdo za to může

Všimáte si, že dohodnutý termín není vždy chápán všemi stejně? Ačkoli výstřel z Aurory zazněl 7. listopadu, dostal puč opilých ruských proletářů označení Velká říjnová revoluce. A stejně úsměvný paradox provází čerpání fondů Evropské unie v České republice.

Přestože se pro období 2007 – 2013 měly první prostředky začít čerpat už od 1. ledna 2007, skutečnosti je jiná: začne se patrně až po 1. lednu 2008. Auroře můžeme její zpoždění závidět.

Pro období 2007 – 2013 má naše republika šanci získat přes 750 miliard korun, ale v roce 2007 z nich neuvidí zřejmě ani korunu. Podnikatelé, firmy, obce, my všichni máme právo se ptát: kdo za to může? A politici se začínají vzájemně obviňovat. Minulá vláda nezanechala „fondy“ v dobrém stavu a problém, který tím vznikl, bylo nutné napravit a časovou ztrátu „doběhnout“. Ale zdá se, že ten, kdo za to může, neumí běžet...

Není bez zajímavosti projít oficiální zprávy v uplynulých dvou měsících. Jako první uvedme informaci z 30. července, že z Evropské unie letos určitě dostaneme 15 miliard korun, tedy dvouprocentní zálohu z celkové sumy. O dva měsíce později, konkrétně 27. září, pak bylo oznámeno, že Evropská komise by měla schválit tři programy z celkových čtyřiašest, abychom se 3. října dozvěděli, že letos Česko z fondů nevyčerpá ani korunu, což nastartovalo mediální humbuk. Díky Bohu za něj, neboť nyní jsou první tři vlaštovky, zaměřené hlavně na zvyšování kvalifikace a vzdělávání, schváleny.

Je neuvěřitelné, jak všechny kompetentní nechával klidným i základní problém: podpora malého rozsahu - de minimis - jež svým rozsahem může zapříčinit v budoucí realizaci radikálně menší čerpání.

Pokud se odpovědné orgány co nejdříve rázně neprobudí z letargie, nemáme šanci nabízené miliardy z Bruselu plně vyčerpat. Kdo tedy nakonec odnese liknavost odpovědných institucí? Samozřejmě, že to nebude jen malý a střední podnikatel, ale celý stát - ti, kterým by právě zmiňované úřady měly pomáhat.

*Petr Kužel
předseda představenstva HKP
a viceprezident HK ČR*

Editorial 1

Turistický ruch 2-5

Komora odkrývá moře příležitostí

Aktuální téma 6-7

Reforma nastartována – rozhovor s předsedou představenstva HKP Petrem Kuželem

Aktuální téma 8

Jdeme do toho nově, nikoli po hlavě

Podnikatel v rozletu. 9

Josef Vavřík – Létání nejen nad Slovákem

Personalistika v malých a středních podnicích (část 2)..... 10

Kdo, kdy, kde 11-13

Podnikání dříve... 14

Tomáš Baťa – zázrak minulosti

... a dnes 15-17

Stanislav Bernard – Co se děje jinde

EU a my 18-19

Rozhovor s osobností 20-22

Obsluhoval jsem 15 prezidentů – rozhovor se sommelierem Pavlem Chrástem

Etiketa 23-24

Pracovní schůzka a Oděv o vás leccos napoví

Praha a její lidé 25

Jana Příhodová, ředitelka ČOI

Chci vám říci že... 26

Milena Kozumplíková, starostka Prahy 3

Exkluzivně pro Zpravodaj 27-29

Za práci jsem vděčný – rozhovor s J. Třískou

Kulturní servis 30-32

**Zpravodaj Hospodářské
komory hl.m. Prahy
10/2007**

Informační dvouměsíčník pro členy HKP. Vychází 6x ročně,
náklad 5000 ks. Reg. zn. MK ČR E17859. Novinová zásilka pop. ČR, a.s.,
OZ Praha 1, č.j. 6390/98 ze dne 14. 4. 1998

Vydává: Servis HKP, nám Fr. Kafky 7, Praha 1, tel.: 224 818 197,
fax.: 222 329 348, e-mail: hkp@hkp.cz, internet: www.hkp.cz
Šéfredaktor: Ing. Milan Šimáček • **Zástupkyně:** Mgr. Andrea Bezděková
• **Grafická úprava:** Libor Kačaba, Studio Altair • **Tiskové zajištění:**
Nakladatelství a vydavatelství Jan Brada – R.A.B. • **Fotografie v čísle:**
NK ČR, Ing. Praha, Archiv hl. m. Prahy, Cinemart, bison & rose PR,
Město Zlín, Asekol, Key production a archiv redakce • **Foto na titulní
straně:** Miroslav Martinovský • **Představenstvo HKP • Předseda:**
Petr Kužel • **Místopředsedové:** Ing. Jitka Albrechtová, Otakar Čapek,
Ing. Jindřich Hess, Ing. Michal Kotlín • **Členové:** Ing. František Dombek,
Ing. Petr Knapp, Ing. Bohumil Mach, Ing. Jan Maj, Ing. Richard Motýčka,
Ing. Vlastimil Navrátil, Ing. Václav Okleštěk, Ing. Václav Pomazal, CSc.,
Oldřich Pražák, JUDr. Přemysl Raban • **Dozorčí rada:** Ing. Zdenka
Vostrovská, CSc., Ing. Radek Lanč, Ing. Ivan Lipovský, CSc., Ing. Petr
Kuchár • **Úřad HKP • Ředitel:** Zdeněk Kovář • **Vedoucí vnitřních
vztahů:** Jana Vičková • **Vedoucí komunikace a tiskový mluvčí:** Ing. Milan
Šimáček • **Manager public-relations:** Mgr. Andrea Bezděková •
Manažer projektů Rating MSP a InMP: Jiří Svoboda • **Odd. zahraničních
vztahů a EU:** PhDr. Zuzana Kunská (vedoucí), Ing. David Janata, Petr
Kolbe, Ing. Petr Petřík, Ing. Martina Smutná • **Manažer projektu
Elektronické mytné a Kontaktní místa:** Roman Pommer • **Vedoucí
sekretariátu předsedy představenstva HKP:** Aleš Hanzl • **Sekretariát:**
Liduše Schöberová • **Recepce:** Pavla Cihlářová a Jana Čonková

Komora odkrývá moře příležitostí

Hospodářská komora hlavního města Prahy s úspěchem iniciuje celosvětově relativně nový, přesto však populární fenomén zvaný zážitková turistika. Jejím cílem je nabídnout turistům vedle neoddiskutovatelných krás a historických skvostů hlavního města také netradiční zážitek spojený s poznáním zákulisí všedního života obyvatel Prahy. Ať se jedná o prohlídku podzemí plného kolektorů nebo čističku vod, pokaždé jde o zajímavé zpestření běžných turistických tras.

Tím však rozhodně aktivity pražské Komory v oblasti cestovního ruchu nekončí. Naopak, už teď se začne spouštět nový rezervační systém, do něhož se mohou zapojit všichni, kteří mají návštěvníkům Prahy i samotným Pražanům co nabídnout. Ať už se jedná o hotely, kavárny, jazzkluby, půjčovny kol nebo ojedinělé památky, turisté si doslova pod jednou střechou vyberou a rezervují vše, o co mají zájem, co skutečně sami preferují.

Cílem pražské Komory je takový rezervační systém vytvořit s celorepublikovou účinností a vytvořit tak z naší země ráj pro turisty, ve kterém je nejen uchvátí krása

našich historických měst, ale v němž hlavně ocení propracovaný informační systém. Ten jim totiž umožní cestu co nejefektivněji naplánovat a posléze i prožít tzv. bez zádrhelů. Podaří-li se vytvořit skutečně účinný celek, do kterého se zapojí i malí a střední podnikatelé mající návštěvníkům daných oblastí co nabídnout, pak docílíme toho, aby se k nám turisté vraceli s pocitem, že v naší zemi mohou neustále něco nového poznávat a objevovat, navíc ještě všechno bezvadně funguje a tudíž, že jedna návštěva rozhodně nestačí.

Dokážeme-li turistům nabídnout co nejširší spektrum aktivit, budeme mít jistotu, že

návštěva České republiky se neomezí jen na prohlídku historického centra Prahy, Českého Krumlova a Lednicko-valtického areálu a na heslo „jednou a dost“.

Turisté utrácení, ale změnili se

Nedávno proběhly tiskem zprávy o téměř tragickém úbytku turistů u nás, o tom, jak Praha válčí s nájedzy alkoholu holdujících Britů, a čtenář tak musel neochvějně získat pocit, že turistický ruch u nás bere za své.

Nic však nebývá tak černé, jak se na první pohled zdá. Ano, s tzv. pivní turistikou si Praha užila své a zvláště na britském velvyslanectví by mohli vyprávět, co všechno tu už museli řešit. Ale jak se ukazuje, rozvášnění milovníci alkoholu dávají čím dál častěji přednost Bratislavě, estonskému Talinu a lotyšské Mekkce nočního života – Rize.

Zatímco ještě před pár lety se ze skupinek postávajících před pražskými památkami ozývala převážně italština, němčina, angličtina či japonština, dnes tu slyšíme nejčastěji ruštinu. V poslední době skutečně mírně ubývá Francouzů, Britů,

Nizozemců nebo Japonců, a naopak přibývá Rusů, Slováků, Poláků, ale také Španělů. Zvláště Rusové začínají být vítanou klientelou, protože jsou schopní a hlavně ochotní dostatečně utrácet. Tím se logicky zvyšuje i zájem o vícehvězdičkové hotely a v neposlední řadě o kvalitní služby.

Kvalitní služby – alfa i omega cestovního ruchu

Už dávno neplatí, že turisté jsou natolik očarováni Prahou, že jí odpustí každou nedokonalost. Naopak. Čím dál víc turistů je do té míry očarováno Prahou, že od ní očekává také prvotřídní servis. A za ten jsou rozhodnutí zaplatit.

Pokud budeme aktivně reagovat na požadavky turistů, budou se sem vracet a budou mít chuť tu i zůstat. Pod pojmem kvalitní služby si ale nepředstavujeme donášku vychlazeného piva ke stolečku na Staroměstském náměstí za 150 Kč, ale úhrn úkonů, které turistům zpříjemní pobyt. Od fungujícího informačního systému ve světových jazycích přes zdánlivě bezvýznamnou maličkost, jakou je například dostupnost a čistota veřejných WC, až

po tak specifické služby jako vyčištění bot, přišití knoflíku nebo vyžehlení košil v hotelech. A to je jen část z dlouhého seznamu věcí, které dokáží turisté ocenit. Nemluvě o tom, že máme co dohánět v případě nepoctivců z řad taxikářů, směnárníků či restauratérů.

Pokud námi poskytované služby v oblasti domácího cestovního ruchu budou obsahovat širokou škálu kvalitních nabídek, pak k nám přitáhneme turisty zvyklé na vyšší úroveň a tudíž připravené i víc u nás utratit. Je to naprosto logický krok, který je však potřeba si uvědomit a co nejrychleji také učinit, chceme-li zvýšit příjmy právě z turistického ruchu.

Do Paříže za uměním, do Milána za módou, do Prahy za historií

Jsme o tisíciletí dál. Technologie se vyvíjejí tryskovou rychlostí, nároky lidí na životní styl vzrůstají naprosto neuvěřitelným tempem, a to, co platilo dříve, už vůbec nemusí být pravda. Proč by se například za módou nemohlo jezdit do Prahy, za jídlem do Milána a do Paříže třeba kvůli tenisu? Dnešní svět dokonale boří zavedené

mýty, a to i v oblasti turistiky. Samozřejmě, stejně jako Monte Carlo se nevzdá kasin, Paříž vždy zůstane věrná impresionistům, Milán oděvním návrhářům a nádherné barokní paláce v naší metropoli také nikdo nehodlá bořit. Jen jsme naznačili, že preference turistů je velice snadné nasměrovat tam, kam potřebujeme. Chce to ale trochu odvahy, chuť pořádně zariskovat a hlavně perfektně zmáknout marketing. Vymyslíme-li si například, že z České republiky uděláme světové centrum golfu, dokážeme to. Český podnikatel má neuvěřitelný potenciál, vždyť ono rčení „zlaté české ručičky“ nejenže stále platí, ale čím dál častěji se přesvědčujeme, že bychom ho mohli rozšířit i na „zlatý český mozek“. Turistika je možnostem nesmírně otevřený obor a byla by škoda nevyužít kapacity, které máme. Pokusme se zužitkovat každé příležitosti, zaplnit i tu nejmenší skulinku a nabízet turistům služby, zážitky i podívání, pro které k nám budou rádi a hlavně opakovaně přijíždět.

Je ale nezbytně nutné, abychom nikdy nezapomínali na kvalitu a poctivost. To jsou totiž devizy, které se mnohonásobně vrací.

Andrea Bezděková

Ing. Jiří Vačkář

náměstek ministra pro regionální rozvoj, Ministerstvo pro místní rozvoj

Dle zveřejněných údajů z ČNB vzrostl podíl cestovního ruchu na devizových příjmech za 1. pololetí 2007 o 9,1% oproti srovnatelnému období v roce 2006 a letos tak dosáhl hodnoty 57 346,4 mil. Kč. Na rostoucích devizových příjmech se podílelo několik faktorů. Jedním z nich jsou zvyšující se útraty zahraničních turistů v ČR. Druhým faktorem pak i 4% nárůst počtu zahraničních turistů v prvním pololetí 2007 na 3 005 504 oproti srovnatelnému období 2006. Lze rovněž říci, že i počet přenocování v ČR se zvyšuje. V tomto ohledu vedou turisté z Německa (2 721 396 přenocování), následování Rusy (832 370 přenocování) a turisty z Velké Británie (677 920 přenocování). Ve sledovaném období se jednalo celkem o 9 406 674 nocí strávených v ČR, což je 2,1% nárůst oproti prvnímu pololetí 2006. Průměrná délka pobytu se pohybovala kolem 4,1 dne. Nejdéle zůstávali Rusové s průměrnou délkou pobytu 6,6 dny a turisté z Ukrajiny v průměru 5,1 dne, následování Němci a Holanďany.

Ing. Milan Richter

radní Magistrátu hlavního města Prahy

Nemyslím, že by se počet kvalitních turistů zmenšoval, naopak poslední statistiky dokazují mírný nárůst. Naší snahou je samozřejmě přivést do Prahy co nejvíce návštěvníků, to znamená přichystat pro ně i další lákadla, aby se jejich pozornost neomezila jen na trasu Hrad, Staroměstské a Václavské náměstí. Chceme, aby turistům neušly ani lokality mimo centrum, ať už to bude pavilon Alfonse Muchy na Výstavišti nebo například zábavní geopark v Trojské kotlině.

Ing. Petr Hejma

starosta Prahy 1

Statistiky hovoří jasně: Ubývá sice turistů z Velké Británie, ale na druhou stranu k nám přijíždí více Italů, Japonců, Číňanů, Izraelců a dalších. Němečtí turisté zůstávají „na svém“ a ekonomicky zajímaví jsou ruští občané, kteří u nás zůstávají většinou na dlouhodobé pobyty. Proto bych se nebál nějakého úbytku kvality, naopak. Některým podnikatelům se možná snižují tržby, ale jiným zase rostou. Nejen v cestovním ruchu totiž platí, že zákazník vyžaduje originalitu a kvalitu za dobrou cenu. Já ale věřím, že pražští podnikatelé v tomto trendu uspějí. Konečně o tom, že turisté u nás utrácejí, svědčí neustále rostoucí příjmy – alespoň státu – z cestovního ruchu.

Pavel Dvořák

předseda sekce cestovního ruchu HKP

Jaký je váš pohled na současný vývoj hlavní turistické sezóny v Praze a v ČR?

Tak, jak průběžně sleduji informace dostupné z veřejných zdrojů popisující průběh letní sezóny, musím říci, že i přes někdy velmi dramatickou interpretaci zástupců některých oborů a profesních skupin závislých na turismu je skutečně v letních měsících zaznamenán určitý úbytek turistů, popř. ekonomická kvalita turistů v naší zemi. Tato situace je ovlivněna do určité míry úrovní cen v České republice, která se blíží a v mnohém se již rovná cenové úrovni střední a západní Evropy, což vede k posunutí tzv. „levné turistiky“ dále na východ. Je třeba, ale také vnímat, že jarní měsíce, tedy březen až červen byly oproti minulým létům v návštěvnosti ČR do jisté míry nadstandardní.

Domníváte se, že jde o dlouhodobý trend, nebo je to jen ojedinělý výpadek?

Odpověď na tuto otázku může být ano i ne. A zásadně bude do budoucnosti záviset na nabídce a marketingu České republiky vůči svým potencionálním zákazníkům -

návštěvníkům. Česká republika je vnitrozemským státem a tudíž v horkých letních měsících lidé stále budou preferovat pobyty u moře. Proti těmto plážovým lákadlům lze ale postavit například horskou turistiku, ekologickou turistiku nebo v poslední době ve světě bojující turistiku golfovou, na kterou jsme dle mého názoru jako ČR příliš nezareagovali, i přes perfektní golfovou infrastrukturu, která z této země vytváří v rámci zemí bývalého východního bloku skutečnou golfovou velmoc.

Jaká je tedy podle vás cesta, která povede ke zlepšení této situace?

Jak jsem již zmínil, je nutné si uvědomit, že turistický ruch je průmyslové odvětví, které podléhá všem obecným ekonomickým zákonitostem a vlivům (konjunktura, deprese, krize, oživení, nabídka, poptávka, cenotvorba, konkurence, atd.). Všechny tyto jevy a zákonitosti akcentují pozici tohoto odvětví a jeho konkurenceschopnost na mezinárodním trhu. Říkám tím tedy, že Česká republika má bezesporu co nabídnout ve smyslu turismu chápaného jako zboží, jen je potřeba toto zboží zajímavě zabalit a smysluplně marketovat. Velmi dobrou práci zde odvádí agentura Ministerstva pro místní rozvoj - CzechTourism na poli kongresové turistiky. Tento segment cestovního ruchu je nejen třešničkou na dortu obecného turismu, ale velmi pozitivně utváří vzhledem ke své organizovanosti i PR naší země. Poměrně zvládnutá v tomto směru mi připadá i „kamenná“ prezentace Česka. Kde ale dle mého názoru naše zboží zvané turismus v konkurenčním boji nemá na různých ustláno je v prezentaci formami nejnovějších technologií s jednotlivými interaktivními aplikacemi. V souhrnu tedy říkám, že je nutné reagovat zcela jednoduše a pragmaticky na nabídku a poptávku a nehlédat v některých skutečnostech souvislosti, které neexistují.

Jak se chcete jako předseda sekce cestovního ruchu a kongresové turistiky při Hospodářské komoře hlavního města Prahy angažovat ve výše uvedených nástinech řešení?

V každém případě chci pokračovat v již nastavené práci HKP, která je jasně definována a vymezená jejími stanovami. To znamená být intermediátorem mezi podnikatelskou sférou a státní exekutivou, vnímat nejpalčivější potřeby „podnikatelsko-hospodářské komunity“, tyto potřeby pojmenovávat, vytvářet z nich podklady a popřípadě návrhy řešení pro relevantní státní orgány. Komora by měla být vnímána jako servisní instituce, která úzce spolupracuje s Magistrátem hlavního města Prahy a Ministerstvem pro místní rozvoj, potažmo s dalšími profesními skupinami a podílí se na vytváření dlouhodobých hospodářských koncepcí.

Praha technická, to je název projektu Hospodářské komory hlavního města Prahy, který by rozhodně neměl ujít vaší pozornosti. Ti u nás nejlepší experti na zážitkovou turistiku dokáží vyškolit vaše pracovníky tak, aby i vaše firma byla schopná poučnou, přesto však zábavnou a netradiční formou přiblížit návštěvníkům svou činnost. A není rozhodující, zda jste firmou podnikající v turistickém ruchu či nikoli. Vždyť i možnost ukázat lidem, že ve čtyři hodiny ráno se u vás pečou křupavé housky, nechat návštěvníka jednu umotat a pak si ji ještě horkou odnést, to je zážitek, o kterém si turisté mohou dlouho vyprávět.

Více informací vám podá:

Zuzana Kunská

Hospodářská komora hlavního města Prahy

Tel.: +420 224 818 197

e-mail: kunska@hkp.cz

Rozhovor s předsedou představenstva HK hl. města Prahy Petrem Kuželem o daňové reformě

Reforma má pravidla. Co dál?

Jedny z největších změn v moderních dějinách státu čekají Česko v oblasti daní, ve zdravotnictví a sociálních dávkách. Reforma veřejných financí byla po bouřlivých diskusích přijata. Rozpaky ale zůstávají. Žádná jasná zpráva se nekoná. Nekonečný řetězec kompromisů přinesl výsledek, který nenaplnil očekávání podnikatelů. Říká se, že politika je umění možného. Větší míra razance bohužel neprošla.

Pane předsedo, o nevyhnutelnosti daňové reformy se vědělo už dávno. Jaké aktivity Hospodářské komory jí předcházely?

Hospodářská komora upozorňovala na nutnost změn, které by zabránily dalšímu deficitu a schodku veřejných financí. Zároveň ale Komora požadovala i menší daňové zatížení podnikatelů, zjednodušení legislativy zejména v oblasti daní a odstranění zásadních překážek, které brání rozvoji podnikání. Věděli jsme, že nevyhnutelně musí dojít ke snížení daní, důchodové a zdravotní reformě, ke zpřísnění podmínek dlouhodobě nezaměstnaných a k tvrdším postupům proti ilegálně pracujícím cizincům. Ruku v ruce s tím Komora pochopitelně akceptovala nutnou mnohem větší podporu oblasti vědy a vzdělávání.

Jako viceprezident jste mimo jiné odpovědný za daňovou legislativu. Jaký byl vnitřní mechanismus této práce v období zrodu reformy veřejných financí?

Komora již před mnoha lety vybudovala Daňovou skupinu HK ČR, která je dnes společná také se Svazem průmyslu ČR, Svazem Českomoravských výrobních družstev, Konfederací zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, Komorou daňových poradců. "Daňovka" dlouhé měsíce intenzivně pročitala a připomínkovala vládní a poslanecké návrhy a předkládala takové náměty, které vycházely z denní podnikatelské praxe. Naše aktivity jednoznačně směřovaly k odstranění negativních dopadů reformy veřejných financí na podnikatelskou veřejnost. Chci touto

cestou všem kolegyním a kolegům poděkovat za dobrou práci.

Procházely vaše návrhy hladce? Jednání asi nebyla procházkou růžovým sadem...

Jelikož některé původní návrhy předkládaných předpisů obsahovaly i opatření, která by měla negativní dopady do podnikatelské sféry, byla Daňová skupina nucena v rámci připomínkového řízení vznášet proti jejich realizaci zásadní připomínky. Některé z nich byly akceptovány již při podání či při projednávání v pracovním týmu Rady hospodářské a sociální dohody pro daně a pojištění na Ministerstvu financí ČR. Jednalo se např. o ponechání stávajících limitů při odpisování hmotného a nehmotného majetku a technického zhodnocení, upuštění od retroaktivní účinnosti zpřístupňujících podmínek pro tvorbu zákonných rezerv a oprav hmotného majetku, a také ponechání časového limitu pro osvobození příjmu z prodeje obchodních a členských podílů. Nad mnohými dalšími připomínkami ale litaly hromy a blesky.

Jaký postup jste v konfliktních bodech volili?

Jednání probíhala na mnoha frontách. Snahy prosadit záměry a požadavky podnikatelů se odehrávaly i v rámci projednávání v Poslanecké sněmovně, kde se podařilo dosáhnout uznání úpravy v oblasti daňových předpisů, i přijetí připomínky ponechat daňově uznatelné náklady spojených se stravováním zaměstnanců a posun snížení sazby daně z příjmu právnických osob před rok 2010.

Hlasování ve Sněmovně dalo reformě zelenou. Konec dobrý, všechno dobré?

Žádný konec se nekoná! Právě začínají další projednávání novel zákonů, které jsou přímo či nepřímo s reformou spojené. Mimo jiné Ministerstvo financí ČR již dnes avizuje, že přijde druhý krok a s ním například novela daně z příjmu. Uvnitř tohoto zákona je prostor dělat „kouzla“. Je možné například změnit odečitatelné položky základu daně a tak měnit sazbu daně.

Evropa zavádí ekologické daně. Jsou obsažené i v naší současné reformě veřejných financí. Co na to říkáte?

Hospodářská komora má několik nesouhlasných usnesení svého vrcholového orgánu, kterými představenstvo komory zaujalo stanovisko ke zvyšování cen energií, ke kterému na základě nové ekologické daně dojde. Bohužel vyjednávání v tomto „ekologickém“ bodě reformy nebyla úspěšná. Nesouhlasím s navrženým postupem zavádění ekologických daní. Často slyšíme, že se jedná o té či oné daně, ale daně musíme posuzovat jako celek. Okamžitě po zavedení ekologické daně po 1.1.2008 se zvedne nejen daňová zátěž, ale může znamenat katastrofu pro ekonomiku. Průměrný náklad na energii se zvýší o 3,3%, je tedy jasné, že cena elektřiny poroste. Pro podnikatele ve výrobních závodech, službách či obyvatelé to není vůbec dobrá zpráva.

Je možné, že současná ekologická daňová reforma povede ke zvyšování skleníkových emisí?

To je právě další veliký nedostatek této úpravy. V jejím důsledku dojde k zatížení životního prostředí, které je přímo v rozporu s cíli ekologické daňové reformy.

O změnách souvisejících s daňovou reformou se hodně hovoří, ale mnoho podnikatelů a obyvatel vůbec jasno nemá. Médii probíhalo tolik formulací a názorů...

Všichni jsme se snažili, aby reforma přinesla jasná pravidla hry. Přirovnějme si daně třeba k fotbalu. Představte si ten mazec, kdyby fotbalová pravidla měla to-

lik výjimek, jako má stále naše daňová soustava. My přitom chceme jasná a pregnantně formulovaná pravidla, která by platila pro všechny a byla aspoň určitou dobu neměnná.

Vysvětlete, prosím, jednou větou změnu pro podnikatele.

Nejdůležitější změnou v daňové reformě pro malé a střední podnikatele je skutečnost, že se sníží daňová sazba, s tím, že firmám dílčím způsobem naroste daňový základ.

Ano, daňové změny zajímají nejvíce...

Daň z příjmu právnických osob bude celkově klesat. Z dnešních 24 se sníží v příštím roce na 21 procent a postupně snad až na 19 procent v roce 2010. Pro firmy s padesátimilionovým ročním obrátem to bude znamenat úsporu v řádu statisiců. A menším firmám s obrátem do 25 milionů odpadne povinnost vést podvojné účetnictví.

Vybojovali jste ještě nějakou úlevu pro menší podniky?

Výhodou pro malé podniky může být i možnost skupinové registrace k DPH. Finančně propojené firmy budou pro účely DPH považovány za jeden subjekt povinný k dani. Za celou skupinu bude jednat jeden zastupující člen.

Jak budou daněny příjmy zaměstnanců?

Má-li firma interní zaměstnance, základ daně z příjmu se bude počítat jiným způsobem: jednotná sazba pro fyzické osoby je 15% ze superhrubé mzdy v roce 2008, o rok později možná 12,5 procenta. Superhrubá mzda obsahuje skutečné výdaje na zaměstnance, tedy vč. pojištění.

Změny pojištění přinesou také nějakou kladnou změnu?

Výše odvodu zdravotního a sociálního pojištění bude omezena stropem ve výši čtyřnásobku průměrné mzdy. Myslím, že to napomůže snadněji přilákat špičkové manažery.

Předěme od zaměstnanců k OSVČ...

Pro osoby samostatně výdělečně činné platí rovněž jednotná 15% daň z příjmu. Stále zůstává možnost odečítat paušálem, v něm ovšem již nebudou zahrnuty všechny výdaje. Konkrétně nebude možné odečíst zaplacené pojištění na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění, jako tomu bylo doposud. Ale současně se zvyšují zá-

kladní odpočitatelné položky na poplatníka a na manžela či manželku bez příjmu a na děti.

Jako novináři se ptáme odborníka konkrétně na naši oblast, změní se?

Daň z autorských honorářů například za příspěvky do novin nebo za scénáře pro televizi vzroste z nynějších 10 na 15 procent.

V tuzemsku máme jeden leitmotiv, dočtnou se ho změny?

Ne, daňové zvýhodnění stravenek, ten populární a tolik opěvovaný zaměstnanecký benefit, zůstává.

Bolavé místo se jmenuje nemocenská...

Ano, reforma zpříšňuje výplatu nemocenské. Mnoho menších a středních podniků trápí tzv. falešná nemocnost. Nyní první tři dny nemoci nebude placena.

Proslýchá se, že bude při nastartování změn pomáhat stát...

Je tomu tak. Podnikatelé budou moci požádat o radu s řešením problémů v daňové oblasti! Například s rozdělením výdajů či nákladů, které nelze přiřadit pouze ke zdaňitelným příjmům. Cena za každou žádost o radu je stanovena na 10 tis. korun. Je to částečné vyslyšení dlouhodobého požadavku hospodářské komory o editační povinnost.

Registrační pokladny nakonec budou či nebudou?

Naši obchodníci jistě uvítají zrušení povinnosti vlastnit registrační pokladnu, která měla platit od 1. ledna 2008.

Co naopak nepotěší?

V oblasti nákladů firem se projeví nové ekologické daně zvýšením nákladů za platby elektřiny, plynu a případně tuhých paliv, tedy dálkového vytápění. A negativní dopad

na drobné podnikatele bude mít nepřímo zvýšení spotřební daně a snížené sazby DPH.

Projeví se reforma na burze?

Schválení reformy by se mělo promítnout zvýšením cílových cen českých akcií o necelých zhruba deset procent.

Názory na reformu se velice různí. S jakým předsevzetím bude Komora pokračovat v podpoře podnikání v České republice?

Tato reforma byla jen prvním nezbytným krokem. Čekají nás další. Možná budou i bolestné, ale nemohou nepřijít. Naše Komora bude vždycky poslouchat hlasy podnikatelské veřejnosti a brát se za co nejlepší podmínky pro činnost lidí této republiky. Konsensus vždycky přináší kompromisy, ale teprve na nich může vyrůstat demokracie. Závěrem mi dovolu, abych touto cestou upřímně poděkoval všem kolegům a kolegyním z Daňové skupiny HK ČR za jejich obětavou spolupráci, bez níž bych se neobešel.

Milan Šimáček

Petr Kužel, předseda představenstva Hospodářské komory hlavního města Prahy a viceprezident HK ČR, se narodil 11. března 1962 v Praze. Ženatý, manželka Šárka, tři děti: dcery Nela (7) a Karolína (2 roky), syn Marek (22). Vzdělání: Střední průmyslová škola dopravní v Praze. Zaměstnání: do roku 1992 pracoval pro ČSAO, Pragoinvest a.s., od roku 1992 soukr. podnikatel – stavebnictví, reality, pojišťovnictví.

Jdeme do toho nově, **nikoli po hlavě**

V České republice od září vstoupila v platnost školská reforma. A co s ní mají společného podnikatelé? Pokud ne přímo své děti ve školních lavicích, pak určitě zájem o dění v oblasti vzdělávání, které se nyní nebo později dotkne každého z nás. Ať už jako zmíněného rodiče, partnera vzdělávacích institucí nebo budoucího zaměstnavatele.

Například fyzika, chemie, přírodopis a zeměpis vytvoří oblast Člověk a příroda.

Hodně však záleží i na samotných rodičích a na tom, zda se aktivně zajímají o způsob výuky svých dětí, nebojí se učitelé říct své návrhy nebo připomínky k výuce a se svými dětmi si o škole pravidelně povídají. Jedině

93 100 – tolik prvňáků u nás letos zasedlo do lavic. Začátečníky ovšem nebudou jen oni sami, svůj nový start prožijí také žáci šestých tříd a potažmo i sami učitelé. Právě ti se totiž musí naučit respektovat dítě jako jedince s vlastním názorem, podporovat ho v komunikaci s ostatními, naučit říkat a také obhajovat své přesvědčení. Je na nich, aby pomohli dětem učitvi porozumět, ne se ho jen těžkopádně biflovat.

Co konkrétně tedy reforma umožňuje školám a na co klade důraz?

- **Osvojení dovedností s nadčasovým významem** (tvořivost, umění učit se, spolupracovat, řešit problémy, účinně komunikovat s lidmi i technikou, respektování svých práv i práv druhých, toleranci, vztah k přírodě i kultuře, poznání a rozvíjení vlastních schopností)
- **Výběr učiva na podstatné a v životě skutečně využitelné znalosti**
- **Motivace a podpora žáků**
- **Zajímavá výuka** (cílem je, aby děti chodily do školy rády)
- **Trvalost poznání** (to, co si děti prakticky vyzkouší, o čem společně diskutují, co sami vysvětlují, si pak také nejlépe pamatují)
- **Individuální přístup**
- **Slovní hodnocení vyzdvihující převážně klady žákovy práce** (motivuje pochvala, nikoli snížená známka)

- **Škola by měla být bezpečné, nestresující prostředí** (dítě by se mělo do školy těšit)
- **Vlastní „školní vzdělávací program“** (na základě státem schváleného „rámcového vzdělávacího programu“)

V praxi to pro školy znamená možnost vytvořit svůj vlastní program a vypíchnout to, v čem mohou vyniknout. Ať jsou to jazyky, matematika nebo například historie. Poznátky, kterých děti musí dosáhnout, zůstávají, ale způsob, jakým k nim dojdou a doba, ve které to zvládnou, je nyní plně v kompetenci školy. Ta navíc může sloučit i podobné předměty do jedné společné vědní oblasti.

kvalitní úzká spolupráce rodičů a školy zajistí, aby se učilo k plné spokojenosti všech a děti se do školy těšily.

Reforma sice přináší ohromnou spoustu práce navíc, ale zároveň otevírá dosud nepoznané možnosti. Školy se totiž mohou začít chovat jako podnikatel – najít mezeru na trhu a zaplnit ji. Ta, která dnes nezaspí a vybuduje si účelný systém vzdělávání a navíc dokáže podchytit a dál individuálně rozvíjet nadání výjimečných dětí, má možnost stát se do pár let prestižní a žádanou vzdělávací institucí.

- bez -

RNDr. Jindřich Kitzberger

náměstek ministryně školství

Školy k nové reformě přistupují různě. Z dotázaných asi jedna čtvrtina změny jednoznačně podporuje a vítá. Většinou se také liší přístup velkých a malých škol, kdy právě ty velké oceňují klad reformy. Přestože pro ně bude učení podle nové koncepce zpočátku náročnější, spatřují v ní jednoznačný přínos do budoucna. V malých školách není reakce tak viditelná, protože už podobným způsobem pracují. Svou roli v plynulém přechodu na nový způsob výuky v prvních a šestých třídách sehrál i fakt, že školy si své vlastní učební osnovy připravovaly během posledních dvou let.

Josef Vavřík: Létání nejen nad Slováckem

Bylo mu něco málo přes čtyřicet, když po sedmnácti letech odešel od trvalého zaměstnavatele se stálým příjmem. Mohl rozšířit řady žadatelů o práci na okresním Úřadu práce. Namísto toho se vrhl se do výroby komponentů ultralehkých letadel. Oboru, který je u nás stále velkou neznámou, a snad ještě větší na Moravském Slovácku, proslulém především svým vinařstvím a folklórem.

Devět let jste po vyučení pracoval jako řidič ve Stavebním strojírenství Brno – závod Strážnice, poté sedmnáct na Střední zemědělsko-technické škole /SZTŠ/ tamtéž. Jak jste se dostal z asfaltových silnic do výšek? Začínal jsem jako modelář a letecký křest dostal v Aeroklubu Holíč na západním Slovensku. Tam jsem přešel mezi plachtaře a stále si do detailů pamatuji onen den v roce 1969, to mi bylo sedmnáct, kdy jsem poprvé vzlétl na větroni L13. V Nitře jsem se pak stal instruktorem bezmotorového létání a před patnácti lety se dal na ultralehká letadla.

Vaše odpověď vyvolává dojem, že jste od modeláře mezi letce – a nota bene výrobce – prošel jako nůž máslem, ale jistě to tak jednoduché nebylo.

Když jsem v roce 1995 v rámci reorganizace odcházel ze SZTŠ, přemýšlel jsem logicky co dál. A úplně přirozeně mi vyplynulo, že se pokusím uživit svým dlouholetým koníčkem. Vždyť já se první rogalu pokoušel vyvinout ještě ve Stavebním strojírenství, kdy se s těmito typy vznášedel začínalo!

Psala se tuhá normalizace a já se nemohu nezeptat, zda vás nenapadla emigrace?

Každou sobotu a neděli jsem při výcviku mohl emigrovat! Stačilo v naší oblasti dosáhnout výšky 1000 m n.m. a u Břeclavi jste

mohl přeletět! Ale abych byl upřímný – nikdy jsem nad tím vážně nepřemýšlel.

Dobrá, a teď se zase přenesme do poloviny 90. let – kde jste dával dohromady první komponenty?

Jednak jsem zažil u známých jejich problémy s exekutory, jednak mám tuto zásadu celý život: nepůjčuji si. Ani přátelsky od kamarádů, ani od bank, jediné jsem si vzal leasing na auto. A tak jsem začínal ve sklepě našeho rodinného domu. Konkrétně s výrobou žeber na ultralehká letadla. Podařilo se mi s nimi získat velké množství odběratelů, s nimiž dnes spolupracuji.

Celé letadlo přišlo ke slovu kdy?

To jsem si postavil v roce 2002 – ke svým 50. narozeninám. Ale naše firma Aeroprofil vyrábí hlavně díly a detaily do ultralightů, a s nimi jsme zastoupeni v USA, Velké Británii, na Madagaskaru, ale též v Austrálii, na Novém Zélandu či naopak v nedalekém bratislavském Agrotelu.

Řekněme, že mám zájem o pilotní průkaz, jaké budou jednotlivé kroky?

V úvodu je nutná zdravotní prohlídka u sportovního lékaře. Na druhém místě je samotná škola s instruktorem (tu můžete absolvovat přímo u mě), a pak přichází inspektor na přezkoušení. Dopadne-li všechno jak má, obdržíte vytoužený pilotní průkaz.

Jaké budou mé běžné provozní náklady a kde mohu například hangárovat?

Ultralehké létání poskytuje velkou svobodu. Netlačíte se v kolonách na D1 ani jinde, od nás se do Teplic v Čechách dostanete ve výšce do 300 metrů za 120 minut. Leta-délek je dnes hodně, jsou k vidění na všech letištích. A za dva tisíce ročně můžete svého miláčka přechovávat klidně u mě. Nebo v Kyjově či nedalekých Kunovicích. Letová hodina vyjde na dva tisíce korun a ultralight

během ní „spapá“ asi čtrnáct litrů benzínu Natural 95.

Se kterými firmami rád spolupracuje váš Aeroprofil?

Chválím si Aeropro Nitra, Fantasyair Písek nad Otavou, Aerotechnik Kunovice. Jsou to mladé dynamické firmy a prezentují se jako nositelé moderních technologií.

Nepřestává udivovat, že reprezentujete Slovácko ve výrobě sportovních létajících zařízení. Ale v poslední době jsem slyšel, že rozjízdité projekt spojený s typickým jihomoravským mokem...

Strážnická oblast je vyhlášená svým vínem. Pro vyšší obsah kyselin, která v tomto nápoji symbolizují život. Jako velký nedostatek proto spatřuji, že za celou dobu nevznikla u města lokalita sklepů, jakou má nedaleký Petrov v areálu Plže. Byla by oslavou vinařské kultury a věřím – atraktivním cílem turistů. A tak jsem předložil radě města návrh na změnu územního plánu. Mělo by vzniknout 17 nových sklepů s jednotnou tvář a tanečním parketem uprostřed, v naprostém ekologickém souladu s okolním prostředím. Navíc zázemí k cykloturistice, Baťův plavební kanál nedaleko, nad sklípky vybudované chaty k celoročnímu obývání, jako mají v Sodoměřicích.

Díky své činnosti u sklenky asi moc neposedíte, ale jistě máte své oblíbené odrůdy, prozradíte?

Ano, rád si vychutnám tzv. ledová vína. Zejména od firem Vityš, Veverka a Vino Botur.

Za rozhovor poděkoval a šťastné hodiny v ptačích výškách popřál

Milan Šimáček

Josef Vavřík se narodil 2. dubna 1952 ve Strážnici, oba rodiče se živili zemědělstvím. V Hodoníně se vyučil strojním zámečnickem a při zaměstnání absolvoval v rodném městě Střední zemědělsko-technickou školu s maturitou. V roce 1979 se oženil a s manželkou Marií vychovali dcery Markétu, která pracuje s rodiči v rodinné firmě, a Magdu, studující Obchodní akademii Hodonín.

Personalistika v malých a středních podnicích

Jak vybrat vhodného zaměstnance

Dnes už nikdo nepochybuje o tom, že na kvalitních zaměstnancích stojí úspěch celé firmy. U malých a středních podniků to platí dvojnásob, protože pracovníci zde vzhledem k jejich menšímu počtu mívají mnohem širší pravomoc i odpovědnost. Jak ale při náboru nových lidí poznat, že právě ten či onen uchazeč je tím pravým? Na co se ptát a čeho si všímat? A jak moc dát na subjektivní dojem?

Osobní schůzka je nutnost

V minulém čísle jsme se věnovali možnostem, jak a kde hledat nové zaměstnance. Nyní, když máme k dispozici životopisy prvních uchazečů, stojíme před novým problémem: Jak si vybrat toho nejvhodnějšího? Určitou obecnou představu o jednotlivých uchazečích lze získat již z obsahu zaslaných životopisů. Lze v něm například odhalit častou fluktuaci pracovníka, nesystematické střídání oborů či profesí a podobně. Životopisy by však měly sloužit jen jako podklad pro další kolo – pracovní pohovor. Na ten bychom měli zvát jen adepty, kteří splňují stanovená kritéria. Schůzky je optimální umístit do bloků za sebou, v kratších časových intervalech (cca 15-30 minut), kdy případné výpadky uchazečů tolik nenaruší náš běžný pracovní program.

Zájem může přebít zkušenosti

Na začátku pohovoru je vhodné začít upřesňujícími dotazy k zaslanému životopisu. Dva shodné údaje u jedné a té samé položky v životopisech dvou uchazečů totiž ještě nemusí znamenat to samé. U praxe si všimněte, jak uchazeč hovoří o svých bývalých zaměstnavatelích. Představte si, že takto může jednou hovořit i o Vás. Stejně tak nabízení interních materiálů od předchozího zaměstnavatele, který je Vaším konkurentem, není pro uchazeče dobrou vizitkou. V budoucnu se to jen může obrátit proti Vám.

Když máte z životopisu vytvořenu určitou představu o tom, co uchazeč zvládá za práci a co má za sebou, zjistěte, jak moc má o práci u Vás zájem. Proč chce u Vás pracovat, co od této práce očekává, čeho v ní chce dosáhnout. Pokud cítíte velmi silný zá-

jem uchazeče o Váš obor nebo přímo o Vaši firmu, můžete přimhouřit oko i nad mírným nedostatkem zkušeností. Vše potřebné ho můžete naučit a navíc máte jistotu, že u Vás vydrží.

Paměť nahradíte notýskem

Už na pohovoru je vhodné uchazeči říci maximum informací o nabízené pozici. Rozhodně nic nezatajujte. Pokud se náplň práce a očekávání uchazeče kryjí, máte vyhráno. Pokud ne, jsou zde další zájemci. Nebojte se s kandidátem pohovořit ani o podnikové kultuře a pravidlech. Pokud přijmete někoho, kdo bude sice profesionál, ale nezapadne do kolektivu, pravděpodobně se později stejně rozloučíte.

Abyste zjistili více o osobnosti uchazeče, ptejte se ho, v čem si myslí, že se právě on či ona odlišují od ostatních, v čem tkví jejich přednosti, zda naopak znají a umí přiznat i své slabiny. Všimněte si, zda uchazeč vypadá a působí přirozeně, představujte si ho v jeho nové pozici u vás. Pokud například hledáte obchodního zástupce a uchazeč přijde na schůzku v otrhaném tričku, jak by asi chodil oblečen do práce? Neocenitelnou pomůckou v tomto směru je psaní si poznámek. Nespoléhejte na to, že si vše budete pamatovat. Během několika málo dní vám všichni uchazeči splynou v jednoho.

Některé informace jsou tabu

Stejně jako je užitečné vědět, na jaké oblasti otázek se uchazečů ptát, neméně důležité je mít přehled o tom, na co se raději neptat. Vyvarujte se zejména otázek týkajících se rodinných poměrů uchazeče či jeho zdravotního stavu. Některé citlivé osobní dotazy by

pro vás mohly mít dokonce nepříjemné právní důsledky.

Jak se pohovor blíží ke svému závěru, přichází na řadu tradiční otázky týkající se finančního ohodnocení a možnosti nástupu. U financí je třeba se vyvarovat nejen lidí s vysokými finančními požadavky, ale i s příliš skromnými. Optimální je dát přednost uchazečům se zdravým sebevědomím. Hodně může napovědět věta: „Ze začátku počítám s nižším ohodnocením, nicméně předpokládám, že až poznáte moje pracovní dovednosti a nasazení, nabídnete mi víc“.

Také z reakcí na dotaz ohledně možnosti nástupu lze vyčíst důležité informace o charakteru uchazeče. Odpověď stylu: „Klidně tam s tím praštim zítra, stejně už mě to v současném zaměstnání pěkně štve“ opět leccos napoví. Pokud uchazeč zrovna nikde nepracuje, je nezbytné si ověřit, za jakých okolností v předchozím zaměstnání skončil.

Nevýrazného uchazeče neberte

Když víte o uchazeči vše potřebné a dali jste i dostatečný prostor pro jeho vlastní otázky, nezbývá než poděkovat za zájem a sdělit, kdy a jakým způsobem se mu s výsledky pohovorů ozvete. Po skončení všech naplánovaných pohovorů pravděpodobně nastane jedna ze tří variant.

Optimální je, když vám jeden ze zájemců přijde jako ze všech nejvhodnější. Pak už není co řešit. Ozvěte se mu co nejdříve, ať vám neuteče ke konkurenci. Pokud vašim představám shodně vyhovuje více zájemců, není od věci dát právě na subjektivní dojem, případně udělat ještě poslední kolo výběrového řízení, které se může týkat reálných pracovních situací. V případě, že vás nikdo výrazně nezaujme, raději se pusťte znovu do hledání. Narychlo přijatý uchazeč totiž může přinést více škody než užitku.

Správným postupem při hledání a výběru nejvhodnějších uchazečů jste pro svou firmu udělali maximum. Vyhráno však ještě nemáte. Složitě získané zaměstnance si ve firmě také musíte udržet. Ale o tom až v příštím čísle.

Ing. Miroslav Křížek

Praha a Středočeský kraj znají své nejlepší...

Předseda představenstva HKP a viceprezident HK ČR Petr Kužel 3. října ve Slovanském domě v Praze zahájil slavnostní vyhlášení posledního z Krajských kol soutěží PX – FIRMA ROKU 2007 a Makro – ŽIVNOSTNÍK ROKU 2007 v Praze a Středočeském kraji.

Ve svém proslovu vyzdvihl odvahu jednotlivých podnikatelů, protože, jak řekl, bez ní se podnikat nedá. A jeho slova svorně potvrdili všichni vítězové. V pražském kole se nejlepší firmou roku stala **SKD Trade**, zabývající se výrobou dílů pro kolejová vozidla a hned za ní se umístily firmy **A-Pharma** (distribuce léčiv) a **Fluokov** (výroba ocelových konstrukcí). Titul Živnostník

roku v Praze získal **Milan Hansík** (obkladačské a zednické práce), druhé místo obsadila **Barbara Venter** (kurzy interiérového designu) a třetí pak **Ivan Doležel, Dolmat** (výroba lakových obtisků).

Firmou roku ve Středočeském kraji byla vyhlášena slévárna a strojírna **Beneš a Lát** (výroba odlitků), druhé místo patří **Josefu Bedřichovi** (výroba pečiva a potravinářského zboží) a třetí firmě **Etka** (dodavatel textilních etiket). Nejlepším středočeským živnostníkem se stal výrobce dětského nábytku **Martin Kraus**, za ním skončil **Jan Bílý a jeho Art Style** (výroba replikovaného nábytku) a na třetím **Josef Strouhal**, majitel penzionu pro seniory.

Poslední dvě krajská kola – Pražské a Středočeské – slavnostně zahájil předseda představenstva HKP a viceprezident HK ČR Petr Kužel.

Přehled hlasovacích kódů pro hlasování Makro – Živnostník roku 2007

kraj	jméno		hlasovací kód
Hlavní město Praha	Milan Hansík	obkladač	ZIV 14
Středočeský kraj	Martin Kraus	výrobce nábytku	ZIV 13
Jihočeský kraj	Zuzana Návarová	výroba čokolády	ZIV 11
Jihomoravský kraj	Jarmila Křížová	cukrářka	ZIV 3
Karlovarský kraj	Ivana Lojínová	hoteliérka	ZIV 12
Kraj Vysočina	Dušan Tripal	karton. proložky	ZIV 8
Královéhradecký kraj	Petr Frolík	pražírna kávy	ZIV 1
Liberecký kraj	František Halama	sklář	ZIV 9
Moravskoslezský kraj	Libor Václavík	obchod, stavby	ZIV 4
Olomoucký kraj	Alois Nováček	kovář, zámečník	ZIV 6
Pardubický kraj	Jarmila Janurová	perníkářka	ZIV 2
Plzeňský kraj	Jindřich Hofmeister	výrobce nářadí	ZIV 5
Ústecký kraj	Milan Čurda	prodej elektro	ZIV 7
Zlínský kraj	Libor Hubík	oděvy pro moto	ZIV 10

Všichni, kteří obsadili první místa, postupují do celorepublikového finále, které se bude vyhlášovat na galavečeru 15. listopadu opět ve Slovanském domě v Praze. Zároveň každý, kdo má chuť či zájem zapojit se do volby Makro – ŽIVNOSTNÍKA ROKU 2007, tak může od 10. října do 9. listopadu učinit formou SMS hlasování. Stačí poslat svůj tip na telefonní číslo **900 11 04** ve formě: **ZIV mezera číslo živnostníka**. Hlasování pro vítěze například Pražského kola tak bude vypadat následovně: ZIV 14. Cena sms zprávy je 4 Kč včetně DPH. Každý desátý hlasující získá do svého mobilu tapetu a dále jsou ve hře televizor, 4 domácí kina a 5 MP3 přehrávačů. Více informací najdete na www.zivnostnikroku.cz.

Hostili jsme primátora Helsinek

Ve dnech 10. a 11. září navštívil naši metropoli primátor hlavního města Finska Jussi Pajunen s manželkou a doprovodem. V jeho skutečně nabytém programu mělo své důležité místo i jednání se členy Hospodářské komory hlavního města Prahy v čele s předsedou jejího představenstva Petrem Kuželem. Obě strany se vzájemně seznamovaly s ekonomickou situací těchto dvou zemí, o svých plánech i o možnostech spolupráce. Jak z jednání záhy vyplynulo, Praha má s Helsinkami leccos společné. Jsou to například orientace na rozvoj hospodářství a cestovního ruchu nebo zájem soustředěný na oblast zdravotnictví, školství, marketing, inovace,

městskou strukturu a rozvoj dopravy. Ukázalo se, že helsinská strana má eminentní zájem na obchodní spolupráci s českými firmami, a to konkrétně v oblasti stavebnictví. Helsinky, stejně tak jako Praha, prožívají svůj stavební boom. Plánují, případně už realizují rozsáhlou výstavbu bytových objektů a kancelářských budov, nového přístavu, mrakodrapů, chtějí zefektivnit dopravní systém, rozšířit metro, vlakovou a tramvajovou dopravu, chystají výstavbu silnic a rozvoj ropného průmyslu. Při této příležitosti se proto chystají oslovit české firmy s konkrétní nabídkou. Generální ředitel Dopravního podniku Helsinek Matti Lahdenranta během společného se-

zleva: Jussi Pajunen, primátor Helsinek s manželkou a Petrem Kuželem

tkání oznámil, že na přelomu roku 2008 a 2009 se bude konat výběrové řízení na rozšiřování helsinského metra, v němž počítá i s účastí českých firem. Hospodářská komora hl. m. Prahy bude samozřejmě nově vzniklou spolupráci podporovat a dál prohlubovat.

Koně cválali pro Prahu

Nejen nádherné babí léto přivedlo v neděli 16. září na dostihové závodiště ve Velké Chuchli davy návštěvníků. Dostihový festival EŽ (Elektrifikace železnic) Praha byl jedním z nejlákavějších bonbónků letošní dostihové sezóny. A protože jeho součástí byla i Velká cena Prahy, nesměl tu samozřejmě chybět ani primátor Pavel Bém, patron dostihu.

Jednoznačnou vítězkou celého odpoledne se stala mladá žokejka Iva Miličková, která do cíle dovedla čtyři vítězné koně z celkem pěti dostihů, ve kterých startovala, a přiblížila se tak svému stému(!) trumfu v kariéře. V určité nejočekávanějším hlavním dostihu odpoledne – Velké ceně Prahy CK Martin Tour (1600 m) zvítězila právě Miličková a tříletý hnědák BLUE CORAL před dalším chráněncem stáje Dr. Charvát a favoritem De Robertem s žokejem Václavem Janáčkem. Primátor Bém pak slavnostně dekoroval vítěze a blahopřál kuriózně asi nejmladší spolumajitelce vítězného koně u nás – teprve několikaměsíční dcerce majitelů stáje.

Velkou cenu českého turfu EŽ Praha (2400 m) opanoval pětiletý valach stáje Corinne ČR OLIGARCH s žokejem Jiřím Chaloupkou.

Zároveň se vrátily na chuchelské závodiště překážky, neboli steeplechase Velká cena EŽ Praha, a.s. (5200), což samo o sobě bylo další velkou událostí tohoto dne. Jed-

noznačným vítězem se stal OUR DIAMOND stáje Frau Bosselmann-Hess s žákem Josefem Váňou mladším.

Připomeňme jen, že jih Prahy nezůstane pouze cílem návštěvníků vyhledávajících koňský sport. Samo chuchelské závodiště počítá (samozřejmě při zachování místa jako hlavního dostihového stánku České republiky) i s pořádáním dalších sportovních a společenských akcí. Mnohem významnější pro rozvoj turistiky v dané oblasti bude ovšem chystaný komplex pro využití volného času Pražanů a návštěvní-

ků Prahy, tzv. projekt Radotínských lagun. Území ležící v záplavové zóně řek Berounky a Vltavy se stane už za pár let ohromnou rekreační zónou a závodiště by mělo být její neodmyslitelnou součástí. Poté se na jih od centra nebudou krásné dny trávit pouze v neděli a na dostizích, ale kdykoli během roku a v oblasti, jejíž hlavním lákadlem nebudou jen rozlehlé vodní plochy.

-bez-

Praha má Protikorupční portál

Koncem září představila Markéta Reedová, náměstkyně primátora Béma, nově nánáším nový projekt Magistrátu hlavního města Prahy. Je jím Protikorupční portál. Při jeho přípravě se, jak sama řekla, inspirovali fungujícími modely v zahraničí, hlavně v Londýně a Soulu.

To je internetová adresa, na které lidé mohou do jednoduchého dotazníku zadat své podněty, případně stížnosti na jednání na pražské radnici. „Potřebujeme občany přesvědčit, aby k potírání korupce sami

přispěli a nasměrovali nás tam, kde systém selhává a vytváří pro korupci živnou půdu,” řekla na tiskové konferenci M. Reedová. Zároveň dodala, že systém se stane účinný jedině tehdy, budou-li o jeho existenci vědět všichni obyvatelé Prahy. Proto je do projektu zapojena také Česká pošta, která do schránek roznáší informační letáky, a celou akci doprovází kampaň na cilylightech a reklamních plochách v tramvajích.

Další možností, jak své podněty doručit Magistrátu, je použít některou ze sběrných schránek na hlavní poště v Jindřišské ulici a v budovách Magistrátu na Mariánském náměstí a v Jungmannově ulici. U nich lidé najdou formuláře velikosti korespondenčních lístků, na které stížnost napíší a poté je vhodí do schránek.

<http://magistrat.praha-mesto.cz/default.aspx?!=1&path=pkportal>

Umění ze šrotu aneb pocta Šrotozemšťanům

I starý nepotřebný šrot lze využít. Může se třeba stát součástí promyšleného uměleckého díla. Už dva roky po sobě to dokazují organizátoři celostátní akce Nakrmte šrotozemšťana, která vyvrcholila koncem září na pražském Smíchově. Pražský radní pro oblast životního prostředí Petr Štěpánek tu 20. září slavnostně odhalil sochu šrotozemšťana.

Principem tohoto „sběrného happeningu“ je přimět občany, aby nefunkční elektrospotřebiče neházeli do popelnice, ale nosili do sběrných dvorů, kterých je jenom na území Prahy čtrnáct. V současné době se u nás vybere kolem dvou kilogramů vyřazeného elektrozařízení na obyvatele a rok, přitom podle směrnic Evropské komise to musí být do konce roku 2008 nejméně kilogramy čtyři. Máme se tedy co činit a organizátor akce, společnost ASEKOL, o tom přesvědčovala obyvatele

na jedenácti místech naší republiky, včetně Prahy.

Po republice tak povstalo deset soutěžních šrotozemšťanů, neboli hrozivých i legračních dinosaurů vyrobených z nepotřebného elektrošrotu, z nich na základě divácké ankety zvítězil brachiosaurus „Šrotík Botík“ z Olomouce. Výrobu toho jedenáctého, nesoutěžního, „šrotosaura“ pro pražské finále svěřili organizátoři lounskému výtvarníkovi Václavu Jírovi, jehož hravé stroječky v posledních několika letech získaly mezi milovníky současného umění neuvěřitelnou popularitu. Na výrobu 5 metrů vysokého šrotozemšťana mu stačily tři dny a jeho součástí bylo veliké pohyblivé kolo pokryté doneseným elektrošrotem. „Chtěl jsem vymyslet nějaký nesmyslný fiktivní objekt, představu, něco, co by se hýbalo. Beru to jako jakousi poctu součástkám na cestě před recyklací. Chtěl jsem jim dát trochu

Slavnostní odhalení pětmetrového šrotozemšťana bylo skutečně velkolepé. Foto: asekol

jíný význam“, řekl Jíra o svém šrotozemšťanovi. A pro náš Zpravodaj ještě dodal, že měl díky svému vnukovi, kdysi velkému zbožňovateli dinosaurů, skutečně přesnou představu o tom, jak má takový správný pravěký ještěř vypadat.

-bez-

Vinohradské vinobraní po jedenácté

Starostky Milena Kozumplíková a Jana Černochová společně zahájili vinobraní v pražské Grébovce

Slunečného 21. zářijového dne LP 2007 dorazili na pražské náměstí Jiřího z Poděbrad Karel IV., Jan Lucemburský s chotí Beatrix a další vznešené postavy našich dějin, aby společně zahájili 11. ročník Vinohradského vinobraní a vylišovali první hrozný.

Akce, která po dva podzimní dny spojuje celé královské Vinohrady už jedenáct let, byla letos skutečně velkolepá.

Zástupy diváků z Prahy i širého okolí a obdivuhodným množstvím účinkujících ožilo jak náměstí Jiřího z Poděbrad, nad nímž v tyto slavnostní dny držela patronát městská část Prahy 3 a její starostka Milena Kozumplíková, tak náměstí Míru a celé Havlíčkovy sady, kde se zase o program postarala městská část Prahy 2 se starostkou Janou Černochovou. A zatímco Praha 3 vsadila na přítomnost Karla IV. alias Davida Suchařípy s jeho družinou a na výjevy z historie včetně nefalšované rytířské zábavy, starostka Prahy 2 nechala ve své části řídit kejklíře, chůdaře, kouzelníky i akrobaty a návštěvníkům dala možnost vyzkoušet všechny možné i nemožné středověké atrakce a soutěžit třeba i v jízdě na sudu. Do Grébovky v sobotu spolu s ní zavítali i ministr zemědělství Mgr. Petr Gandalovič a primátor hlavního města Prahy Pavel Bém.

Kdo chtěl vidět a na vlastní kůži zakusit vše, co se 21. a 22. září v rámci Vinohradského vinobraní konalo, měl neskutečnou honičku. Množství stánků s historickými ře-

mesly či dobovým občerstvením, možnost košťovat jakostní i odrůdová vína nebo pět druhů burčáku k září tak neodmyslitelného, k tomu všemu hojnost soutěží pro malé i velké a bohatý program včetně živé hudby na všech třech prostranstvích – vybírat z takového kvanta lákavých atrakcí bylo nesmírně složité. Oslavy hodné vznešených Vinohrad ukončily v sobotu v noci rovnou dva ohňostroje – první z náměstí Jiřího z Poděbrad a hned po něm nádherný barokní ohňostroj z Grébovky.

-bez-

Rytířské klání o šátek Blanky z Valois na náměstí Jiřího z Poděbrad

Zázrak minulosti Tomáš Baťa

(3. 4. 1876 – 12. 7. 1932)

Seká to jako Baťa cvičky, baťovské ceny. Proč tato rčení zdomácněla natolik, že se podobně jako lidová slovesnost stala nedílnou součástí naší mluvy? Proč jsme i za komunismu neříkali, že jdeme do obuvi, ale k Baťovi? Může za to fenomenální švec, který předběhl dobu a stal se vzorem podnikatelů několika následujících generací. Díky Tomáši Baťovi se česká obuv stala známou po celém světě.

Ševcovina mu byla dána do vínku, vždyť v jeho rodině se toto řemeslo dědilo z generace na generaci. A tak ho snad ani nemohlo napadnout, že by kdy dělal něco jiného. Bylo mu teprve čtrnáct, když se vydal sbírat zkušenosti ke konkurenci, a jeho touha po poznávání nového byla tak silná, že jej dokonce pokládali za průmyslového špióna.

V 18 letech založil se svými dvěma staršími sourozenci ve Zlíně obuvnickou firmu. Zavedl desetihodinovou pracovní dobu (místo obvyklých jedenácti) s hodinovou přestávkou na jídlo a vyplácel pravidelnou týdenní mzdu. Ale hlavně – začal vyrábět onu levnou plátěnou obuv, která se stala tak populární a žádaná, že brzy stroje na ruční pohon přestaly výrobu tzv. stíhat. Baťa se vydal na zkušenou do Ameriky. Pracoval jako dělník v továrnách a bedlivě pozoroval dění kolem sebe, nové technologie i způsob řízení.

Propadl vášni zvané stroje. Moderní technologie a výkonné stroje mu umožnily velmi rychle vybudovat prosperující závod. Navíc ani Baťova zaměstnanecká politika neměla obdoby. Jeho empatie i schopnost spočítat si, že spokojený dělník rovná se kvalitní dělník, z něj učinily jednoho z nejžádanějších zaměstnavatelů ne-li ve světě, kde otevíral další a další pobočky, tak rozhodně v Čechách. Vždyť svým dělníkům zajistil kvalitní a levné bydlení (Baťovy domky dodnes udivují jednoduchostí a na svou dobu nezvyklým komfortem), vydatné stravování v kantýnách, kvalitní zdravotní péči včetně vybudování nové nemocnice. Myslel samozřejmě i na vzdělávání mladé generace a na vyškolení budoucích odborníků. Stanout na vysokém postu mohl u Bati

kdokoli, měl-li potřebné schopnosti – bez ohledu na to, z jakých sociálních poměrů pochází.

Typický Tomáš Baťa – energický, život milující člověk. Foto: archiv Zlín

Sami zaměstnanci byli navíc aktivně zapojeni do chodu firmy a dostatečně motivováni. Každý z nich měl jasnou představu o svém odměňování i o tom, že pokud bude jeho práce skutečně poctivá, pozná to i ve své týdenní mzdě. A to včetně podílu na zisku firmy. Baťa totiž rozčlenil jednotlivé provozy na malá oddělení, která fungovala jako samostatný podnikatelský subjekt v rámci celého podniku. Vedoucí takového oddělení pak byl podnikatelem i hospodářem v pravém slova smyslu.

Počátkem 20. let Baťa konstituoval podnikovou banku, jejímž základem byly vlastní finanční prostředky. Baťova firma se tak stala finančně nezávislou a její rozvoj tak mohl být financován výlučně z vlastních

zdrojů. Poté, co získala banka povolení od Národní banky československé a mohla využívat devizy, které v rámci své činnosti vydělala, stal se Baťa nezávislý na cenových výkyvech v mezinárodním měřítku.

Šel ovšem ve svých podnikatelských záměrech mnohem dál a začal budovat nadnárodní koncern, který se stával naprosto samostatným a ve velké míře i nezávislým na dodavatelích. Jeho součástí byly lesy, pily, papírna, továrna na kartony, tiskárna, uhelný důl, továrna na výrobu obuvnických kopyt, naftová rafinerie, elektrárna, strojírna, slévárny, lisovny, koželužny. Baťa začal společně s obuví vyrábět ještě pneumatiky, duše, punčochy, linoleum, kartáče, gumové hračky. Nazmar zkrátka nepřišel ani jediný odřezek materiálu, vše bylo možné využít jako komoditu sloužící k výrobě dalšího, dobře obchodovatelného zboží. Aby minimalizoval přepravní náklady, stal se majitelem místní železniční sítě.

Tím ovšem výčet jeho aktivit zdaleka nekončí. Miloval automobily a automobilový sport jako takový. Měl ohromný cit pro marketing a reklamu a okouzlo ho filmové plátno. Vybuďoval tedy filmové studio, původně sloužící k natáčení reklam pro výrobky firmy, později úspěšně expandující do filmového průmyslu. Pro svou vášeň k letectví založil společnost, ve které se konstruovala a vyráběla letadla. Ustanovil politickou stranu, která vyhrála komunální volby a Baťa se stal starostou Zlína.

Vezmeme-li navíc k tomu všemu v úvahu, že své pobočky (a bylo jich více než dva tisíce!) otevíral po celém světě, a to i tam, kde místní obyvatelé boty dosud neznali, a kde se slovo baťa stalo výrazem označujícím obuv, uvědomíme-li si, že jen v naší malé zemi otevřel přes dva tisíce prodejen a obchodních domů, přičemž ve všech pracovali speciálně vyškolení odborníci, že začátkem třicátých let zaměstnával devětadvacet tisíc lidí, musíme uznat, že se jednalo o skutečný zázrak minulosti.

Den Tomáše Bati měl pravděpodobně dvojnásobek hodin a jeho energie byla nevyčerpatelná. Leč technika, kterou tolik obdivoval a zbožňoval, nakonec překazila jeho další podnikatelské plány. Dne 12. července 1932 usedl do svého letadla, aby dohlédl na stavbu nové továrny ve Švýcarsku. Krátce po startu letadlo v husté mlze havarovalo a tehdy šestapadesátiletý Tomáš Baťa v jeho troskách zahynul.

Andrea Bezděková

Strmá cesta Bernarda Stanislava

Pojmenovat produkt po sobě, na etikety a billboardy umístit svoji tvář a sveřepě se držet tradiční výrobní cesty, na jejímž konci je sice poctivá plná chuť, ale též trvale vysoké náklady, to je vždy riziko. Rodák ze Slezska trvale zakořenil na Vysočině, ale jeho tvář nás doprovází po celé dálnici D1. Se svým výrobkem spojil celou rodinu, na špalek kvality dlouhodobě vsadil vlastní hlavu.

Léto skončilo, a tak se zdvořile zeptám: jaká byla dovolená?

Právě jsem se vrátil z Chorvatska. Mám tuhle zemi rád pro její blízkou dostupnost, nádherně azurové moře, stále vyšší turistickou vybavenost a klid. Zejména to poslední jsem moc potřeboval.

Jakou musí mít dopravní inženýr motivaci, aby vstoupil do pivovarnictví?

Privatizací humpoleckého pivovaru jsem chtěl zkusit postavit se na vlastní nohy, dokázat si, zda mám na to, vybudovat vlastní firmu a prosperovat s ní. Svoji roli také sehrálo polistopadové nadšení a moje zkušenost s privatizací, v níž jsem působil jako dražitel.

Podařila se a vy jste brzy poté založil Svaz malých a nezávislých pivovarů...

Hledali jsme způsob, jak mohou přežít malé a střední pivovary, inspiroval jsem se v Německu, kde to historicky funguje desetiletí. Podařilo se mi prosadit zákon o diferenciované spotřební dani, který poskytl malým pivovarům daňové úlevy. Nebylo to tehdy jednoduché, ale díky této iniciativě do dnešního dne uspořily pivovary přes miliardu korun, které mohly věnovat na svůj rozvoj.

Dnes v pivovaru vlastníte se svým výrobním ředitelem Josefem Vávrou každý 25 procent, zbývajících 50% jste v prodali – komu konkrétně?

V roce 2001 jsme se spojili se strategickým partnerem – belgickou firmou *Duvel Moorgat*, která vaří známé stejnojmenné pivo. *Duvel* sice znamená v překladu „ďábel“, ale Belgičané jsou našimi naprosto korektními partnery. Spoustu věcí jsme se od nich naučili, a snad jsme v něčem inspirovali i my je.

Letošní jaro a léto bylo ve znamení rekordní výroby vašeho nepasterizovaného piva, v jakých druzích konkrétně?

Nárůst výstavu piva pro Českou republiku je za první pololetí letošního roku 5,3% na téměř 64 tis hl., když hlavním strůjem úspěchu na domácím trhu je opravdu dobrá práce celého obchodního týmu

a uvedení nealkoholického piva Bernard Free a Bernard Free Jantar. Již pátý měsíc po sobě máme absolutně rekordní měsíční výstavu. Velmi nás to těší, vždyť na celém trhu v ČR rostou jen giganti a pár malých pivovarů, všechny ostatní klesají. Navíc letos náš pivovar slaví 410 let své existence.

Humpolecký pivovar byl založen v roce 1597 a na podzim roku 1991 vámi a kamarády sládkem Josefem Vávrou a Rudolfem Šmejkalem zprivatizován. Co všechno na trhu nabízíte?

Dnes vaříme devět druhů nepasterizovaného piva Bernard a dva druhy nealkoholického. Loňský výstav byl 140 tis. hl., letos zřejmě budeme atakovat 150 tis. hl. Pivo expedujeme přibližně do 1500 restaurací v České a Slovenské republice, jsme téměř ve všech supermarketech s výjimkou diskontních. Naše pivo exportujeme do Švédska, Velké Británie, Finska, Ruska, Dánska, Polska, Slovinska, Řecka, ale i USA, Austrálie a na Ukrajinu. V srpnu

jsme zahájili vývoz na německý trh.

V rámci růstu výstavu a zvyšování kvality zřejmě výrazně investujete do rozvoje...

Ano, ročně desítky milionů korun. V loňském a letošním roce to byla investice do rozšíření kvasné a ležácké kapacity, nová lepička etiket, výměna lahví za vlastní originální zelenou láhev, tvarově vycházející z lahví s patentním uzávěrem. Rovněž jsme vyvinuli své vlastní pivní sklenice o objemu 0,5 a 0,3l.

Vaše produkce jde tvrdohlavě vlastní cestou, popíšete ji?

Vaříme tradiční, poctivý, český ležák. Rozšířili jsme kapacitu spilky a ležáckého

sklepa o deset tanků a tím zvýšili kapacitu sklepa o 50%, to nám umožňuje prodloužit dobu zrání piva. A to v době, kdy většina evropských pivovarů zkracuje výrobní čas a míří do chuťového středu. My jdeme svou vlastní cestou, vaříme originální české pivo, i když je to samozřejmě časově a energeticky náročnější, chceme však být zajímavou štikou v moři eurobeeru.

Čím konkrétně si myslíte, že je váš ležák výjimečný?

Ze tří důvodů: originální recept, kontrolu nad vlastními surovinami (český chmel, slad z Rajhradu u Brna a voda z Českomoravské vysočiny) a závěrečná mikrofiltrace nahrazující pasterizaci. Tak vzniká pivo, které má svůj charakter v harmonii plnosti a hořkosti.

Prozradíte hospodářský výsledek?

Z loňských 5,5 mil vzrostl za stejné období, tedy za první pololetí 2007 na 5,9 mil. V první polovině minulého roku jsme zaměstnávali 121, dnes 128 fyzických osob včetně zaměstnanců sladovny Bernard. Hlavním strůjcem úspěchu na domácím trhu je především nealko pivo Bernard Free a Bernard Free Jantar, export roste zejména díky prodeji piva v lahvích s patentním uzávěrem. Zajímavými trhy jsou hlavně Řecko, Rusko a Švédsko.

Jaké je hlavní krédo úspěšného pivovárníka Stanislava Bernarda?

Občas cituji Tomáše Baťu, který měl takové rčení: „Umřeme? Umřeme na koni a až spadneme, šavlenka zazvoní.“ To mne nadchlo, protože to vyjadřuje jeho postoj rvát se se životem a nenechat se otrávit, zlomit apod. A to je mi blízké.

Jak mohou malí bojovat s velkými. Desatero Stanislava Bernarda

- I. **Najdi si svůj produkt.** Vytvořte si svůj vlastní „rybník“. Na začátku musíte mít svůj produkt, který je v něčem nový a který někdo bude chtít.
- II. **Nebojuj zbraněmi konkurentů.** Snažte se vyhnout přímému střetu. Nelze bojovat s velkými konkurenty na jejich vlastním hřišti a myslet si, že budete lepší. I když budete lepší, v přímém boji vás porazí, protože mají víc síly a peněz.
- III. **Odliš se.** Buďte sví. Nestačí mít jen svůj originální produkt, hledejte i svou vlastní cestu. Rozvíjejte svůj osobitý přístup k podnikání a dejte o něm vědět.
- IV. **Buduj osobní vztahy.** Snažte se navázat se zákazníky opravdové a silné osobní vztahy. Vycházejte jim vstříc, buďte pružní a féroví. Držte své slovo.
- V. **Stanov jasné firemní hodnoty.** Nedopusťte, aby se vaše firma navenek chovala jako neživé soustrojí, jak to bývá u velkých korporací. Dejte své firmě jasnou kulturu, která bude v souladu s obecnými principy slušného jednání.
- VI. **Nech své lidi otevřeně mluvit.** V prostředí, kde lidi práce baví, lze vyřešit skoro všechno. Pro zralé lidi jsou problémy příležitostí k tomu, aby se posunuli dopředu, a otevřené prostředí malé firmy je výhodou. Když ji nevyužijete, nejschopnější lidé odejdou.
- VII. **Mysli na zákazníka, až pak na peníze.** Když bude vaším prvořadým cílem zisk, vaši zákazníci to vycítí. Snažte se myslet v první řadě na ně.
Investuj přitom všem s rozumem. Vydávejte peníze tam, kde to přinese zisk. Každou investici si promyslete a po její realizaci vyhodnoťte.
- IX. **Inovuj.** I když si najdete vlastní prostor, brzy do něj přijdou jiní a počáteční výhoda se vytratí. Trh se čím dál rychleji mění, musíte si udržet náskok, tzn. Dávat věci do souvislostí, hledat inspiraci v jiných oborech, v zahraničí a v historii.
- X. **Podporuj svůj region.** Patriotismus lidí ve vašem okolí je výhodou, proto buďte ve svém regionu doma a podporujte to, na čem lidem záleží.

Může vůbec rodinný pivovar bojovat s velkými nadnárodními kolosy?

Může, ale musí se chovat chytře. Nedávno jsem sepsal pro HN desatero, kterého se držím.

Jste rodák ze Slezska, studoval jste v Žilině, zakořenil na Vysočině, oblíbil si Nepál, dovolenou trávíte v Chorvatsku. Máte vztah k české metropoli?

Jednoznačně pozitivní, je to architektonická perla celé Evropy! Ze svého „kraje přírody“ jsem tady autem za hodinku, jezdím sem z pracovních důvodů poměrně často. Život ve velkoměstě má i svoji odvrácenou

stránku, ale – jak se říká – všude chleba o dvou kůrkách. A při procházce Prahou se lze zastavit v celé řadě hospuděk a kaváren, kde můžete ochutnat naše pivo.

Za rozhovor poděkoval a k úspěchům poblahopřál

Milan Šimáček

Ing. Stanislav Bernard (nar. 1955 v Opavě) vystudoval Vysokou školu dopravy a spojů v Žilině. Po promoci v r. 1980 pracoval v různých funkcích svojí technické profese. Zlomem v jeho životě se stal rok 1991, kdy s kamarády Josefem Vávrou a Rudolfem Šmejkallem zprivatizovali humpolecký pivovar. Během několika let se jim podařilo udělat z něj známou obchodní značku s produktem vysoké a žádané kvality. Ženatý, s manželkou Helenou mají dceru Hanku a syna Filipa, který se nedávno stal zástupcem generálního ředitele rodinného pivovaru.

Motto projektu:

Praga – veni, vidi, vixi

Praha – přišel jsem, viděl jsem, prožil jsem

Praha plná zážitků

Praha pomalu ale jistě přestává být výstavním exponátem s cedulkou: „Prosím nedotýkat se, určeno pouze ke koukání!“. Proměna historických objektů, muzejních sbírek či technických památek na místa, která je možné si „osahat“, pohrát si s nimi, mít z jejich poznávání opravdový zážitek, nabývá na razanci.

Svou troškou do mlýna přispívá i Hospodářská komora hl. m. Prahy se svým projektem JPD 3 „Vzdělávání v zážitkové turistice v oblasti technických památek“. Díky tomuto projektu budou moci domácí i zahraniční turisté společně s Pražany poznat chod pražských kolektorů, natočit vlastní historický film, vytvořit geo-obraz, projet se historickým vláčkem Malodráhy v Tróji a pochopit princip technologie čištění vody nebo se osobně seznámit s africkými „Posly magie“. V rámci projektu zážitkové turistiky pražská komora nechala vyškolit

už téměř dvacítku firem a institucí, aby své „exponáty“ dokázala veřejnosti představit zábavným a zároveň poučným způsobem. Jednou z vyškolených institucí je Národní muzeum – Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur, které chce od března příštího roku zpřístupnit Interaktivní výstavu afrických loutek a masek. Návštěvníci této expozice si budou moci odnést domů svého vlastního „Posla magie“, jak autoři výstavy africké masky a loutky nazývají. Vyrobí si ho v samoobslužné dílně – interaktivní součásti výstavy. Funkce a význam masek budou moci objevovat i nevidomí. Vystavené exponáty si bude moci každý vzít do rukou a budou popsány Braillovým písmem. „Hlavní myšlenkou výstavy je učinit z „pouhého“ návštěvníka aktivního účastníka výstavy. Kromě půjčování masek a kostýmů a vedení loutek se plánují i improvizovaná divadelní vystoupení samotných hostů výstavy na jevišti, které bude nedílnou součástí expozice,“ říká Mgr. Jana Jiroušková,

CSc. z Národního muzea, která svůj projekt Interaktivní výstavy afrických loutek a masek úspěšně obhájila a ukončila tím svoje vzdělávání v projektu zážitkové turistiky.

Hospodářská komora hl. m. Prahy chce do konce letošního roku vyškolit další firmy, které mají v oblasti zážitkové turistiky co nabídnout. Začátkem září bylo zahájeno již páté kolo kurzu a přihlásili se do něj zaměstnanci Regionálního muzea, Národní kulturní památky Vyšehrad nebo Hvězdárny a Planetária hl. m. Prahy. Možnost zjistit, co vlastně zážitková turistika je, jak veřejnost nadchnout pro svůj výrobek nebo službu právě formou poskytování nevšedních zážitků, mají všechny firmy nebo podnikatelé v Praze. Účast na kurzech je díky podpoře z Evropského sociálního fondu, státního rozpočtu ČR a rozpočtu hlavního města Prahy zdarma. Zájemci o projekt se mohou hlásit na pražské hospodářské komoře.

Více informací:

PhDr. Zuzana Kunská

Hospodářská komora hlavního města Prahy

Tel.: 224 818 197

E-mail: kunska@hkp.cz

Networking a inovace v cestovním ruchu

Projekt Centrum inovací cestovního ruchu v Praze podporuje spolupráci mezi podnikateli na Praze 2

Cestovní ruch – obor neuvěřitelně se dynamicky rozvíjející – přispívá stále větší měrou k hospodářskému růstu nejen u nás, ale samozřejmě také v celosvětovém měřítku. Zajímavé je uvědomit si měnící se charakter celého odvětví, kdy tradiční formy turismu ustupují novým formám poskytování služeb. Způsobují to změny životního stylu společnosti související s rozvojem a stále důležitějším významem informačních technologií v každodenním životě a v neposlední řadě i demografické změny světové populace.

Konkurenční prostředí se v cestovním ruchu neustále zostřuje a šanci uspět má tak pouze ten, kdo je schopen včas nové trendy zachytit a pohotově na ně reagovat. Rozumíme-li slovem inovace „něco nově-

ho“, pak právě v cestovním ruchu nebo ve sféře obchodu znamená objevení, vývoj, vylepšení nebo i převzetí, ale hlavně komercializaci nových produktů a služeb.

Projekt Centrum inovací cestovního ruchu v Praze je založen na přenosu osvědčených zkušeností z irského Dublinu do domácího, konkrétně pražského prostředí. Experti společnosti Cheval, která společně s Hospodářskou komorou hl. m. Prahy projekt realizuje, se v Dublinu zúčastnili školení vedeného konzultační společností CHL consulting. Ta se totiž právě na problematiku inovací v cestovním ruchu specializuje a působí po celém světě. Čeští odborníci tak získali přehled o v oboru úspěšně v Irsku zaběhnutých nových trendech. Snad nejzajímavějším je bezpochyby princip networkingu, kdy vzájemně spolupracují firmy, které si jsou v podstatě konkurencí. Základní filozofií networkingu je, že spolupráce na společném

produktu všem zúčastněným přinese více klientů a tudíž i větší zisk. Ukázkovým příkladem úspěšných networkingových aktivit v turismu je dublinský TASCQ, síť provozovatelů služeb ve čtvrti Temple Bar. A právě příklad rozvoje Temple Bar posloužil jako případová studie v rámci kurzu networking a inovace v cestovním ruchu.

Samotný kurz probíhal od dubna do června a byl určen zástupcům malých a středních podniků na Praze 2. Už v průběhu školení zapojené firmy vytvořily síť, která chce do budoucna vytvářet společné produkty pro návštěvníky Prahy 2 a celkově tak přispívat ke zvýšení atraktivity této městské části. Kurz se pak skládal z části zaměřené na networking v cestovním ruchu, produktové inovace a na marketing inovací v oboru. Takový projekt je bezesporu příkladem hodným následování a zvláště v okrajových městských částech může být velmi zajímavým počinem.

Představujeme Vám: **Projekt „Pražská síť podpory elektronického vzdělávání“ (PSPEV)**

Hospodářská komora hl. m. Prahy a Český svaz vědeckotechnických společností v Praze vytvořily ve spolupráci s Institutem mikroelektronických aplikací s.r.o., Českou vědeckotechnickou společností pro informatizaci a informační technologie,

Fakultou elektrotechnickou ČVUT a Filozofickou fakultou Univerzity Karlovy projekt, jehož hlavní myšlenkou je vytvořit a cíleně rozvíjet systém kvalitního profesního elektronického vzdělávání, tzv. e-Learningu. PSPEV se zaměřuje na elektronické vzdě-

lávání přizpůsobené specifickým potřebám malých a středních podnikatelů na území hl. m. Prahy a jeho součástí jsou informační, poradenské, marketingové a networkingové aktivity.

Projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem, státním rozpočtem České republiky a rozpočtem hl. m. Prahy.

Více informací:

www.hkp.cz v sekci Projekty

Labužnické kouzlení

Projekt Kulinářská akademie, připravený Asociací kuchařů a cukrářů České republiky, jehož partnerem je Hospodářská komora hl. m. Prahy, právě v těchto podzimních dnech vrcholí.

V říjnu 2006 se poprvé sešli pražští kuchaři, cukráři a lidé, jejichž cílem je připravovat nezapomenutelné labužnické zážitky hostům svých restaurací, cukráren či jiných provozoven. Projekt, hrazený z Evropských sociálních fondů, přinášel svým frekventantům nejnovější poznatky z oblasti gastronomie, zasvěcoval je do tajů přípravy špičkových pokrmů a celkově jim zprostředkoval potřebné know-how v obo-

řidní domácí lektory a dokonce i jednoho zahraničního. Samotné kuchařské i cukrářské kurzy pak nabízely rozmanitá témata, od exoticky znějících až k prvoplánově vzbuzujícím „Pavlovův reflex“. Například Lego-food aneb Moderní restaurační moučníky, Raut třetího tisíciletí aneb Kulinářské kouzlení či Snoubení surovin, barev a chuti ve vícechodovém menu. V cukrářských seminářích se pak objevila témata Ponořme se do čokolády, Modelování z marcipánu či Svatební dorty.

Díky přítomnosti zahraničního lektora si všichni účastníci dokázali, že mohou být rovnocennými partnery vyhlášených kontinentálních kapacit. Už dávno neplatí, že našinci „zůstávají stát v němém úžasu“, naopak, dnes už znalecky „koukají pod ruce“. Každý z posluchačů Kulinářské akademie se tak stává nositelem znalostí, které může přenášet dál do své praxe, ale i do praxe svých kolegů a stává se tak snáze uplatnitelným na trhu práce.

Každá z přednášek byla doplněna odbornou textovou brožurou – texty s technologickými postupy předváděných pokrmů a výrobků. K zakončení pilotní části projektu kulinářská akademie je připraven souhrnný Sborník odborných textů, který bude volně distribuován pro zájemce z řad členů Asociace kuchařů a cukrářů.

Sám ředitel Kulinářské akademie, Ing. Jaromír Sadílek, k projektu dodává:

„Rád bych se pochlubil několika statistickými údaji, které vypovídají o zájmu o naše semináře. Do května 2007 bylo uspořádáno 19 kurzů a absolvovalo je 446 posluchačů, členů Asociace kuchařů a cukrářů.“

To znamená, že každého z kurzů se zúčastnilo průměrně cca 23 posluchačů. Je to počet na hranici přednáškové únosnosti, ale o daná témata byl skutečně obrovský zájem. Je nám líto, že Kulinářskou akademii nemohli navštěvovat mimopražští členové AKC, ale tento grantový projekt

byl skutečně pouze pro ty, kteří v Praze bydlí nebo pracují. Koneckonců, i v ostatních regionech byly „výzvy“ zveřejněny a záleží na každém a hlavně regionálních pobočkách, jak se k dané šanci postaví. Dostatečné informace ochotně poskytnou příslušné Hospodářské komory v krajích. Osobně jsem velmi rád, že jsme se do tohoto programu zapojili, neboť v rámci Asociace kuchařů a cukrářů ČR budeme důsledně a pečlivě analyzovat dosažené výsledky a věřím, že budou přínosným vkladem pro další pokračování Kulinářské akademie.“

Andrea Bezděková

Organizátorům Kulinářské akademie – představenstvu Asociace kuchařů a cukrářů se podařilo pro projekt získat prvot-

Pavel Chrást: **Obsluhoval jsem** 15 prezidentů

Jak známo, v Brně letos proběhlo setkání patnácti evropských prezidentů. Víno pro ně vybíral Ing. Pavel Chrást. Obstál v tvrdé konkurenci. Přesvědčil hostitelku prezidentského večera Lívii Klausovou, že si do Brna nemusí brát své osvědčené hradní sommeliéry.

Jak jste přesvědčil Hrad, že jste nejlepší?

No, byl jsem doporučen... a pak, je o mně známo, že chci pít pravdivá vína. Musím za nimi vidět práci člověka a přírody. Pro mne je důležitý příběh vína. Když ho vybírám, chci vědět, kdo ho dělal a jak. A pokud mne ten příběh zaujme, tak se mohu z vína radovat a tuto radost předávat dál. A nemyslím tím jen prodej za peníze. Já neprodávám víno, prodávám příběhy vín.

Jaký příběh jste prodal první dámě?

Byl to příběh frankovky. Paní Lívie Klausová byla hostitelkou večera a konzultovala se mnou celé menu. Začal jsem tím, jaká vína určitě podávat nebudu. Žádný cabernet sauvignon, žádné chardonnay, prostě jsem vyloučil celosvětové odrůdy. Mistři kuchaři připravili čtyři varianty čtyřchodového menu a na mně bylo vybrat ke všem šestnácti pokrmům vína, která by zážitek

z podávaných chodů umocnila. Chtěl jsem, aby měli hosté možnost ochutnat alespoň jednu typicky moravskou odrůdu. S tím paní Lívie souhlasila, avšak sdělila mi, že frankovka patří mezi vína, bez kterých se obejde. Přesvědčit hosta, který odsuzuje odrůdu jako takovou, odrůdu, která skýtá desítky a stovky tváří, to je přece výzva pro sommeliéra!

Asi měsíc před summitem přijela hradní delegace na ochutnávku pokrmů a vín a vytvořilo se prezidentské menu, nakopec o třech chodech. Při podávání vín k jednotlivým pokrmům jsem nesděloval, jaká odrůda je nalévána, ale hovořil jsem o tom, co víno spojuje s daným pokrmem. Vyprávěl jsem příběhy. Delegace byla nadšena souzněním jídla a vína a když paní Klausová rozhodla, který pokrm bude po-

Frankovka z Dolních Kounic je jiná než ostatní. To platí pro všechna červená vína z této oblasti. Obsahují totiž více aromatických tónů po spáleném dřevě. Je to dáno jednak půdou, jednak geologickým podložím. V těch místech je totiž tektonický zlom, což se projevuje i tím, že půda je tam o půl stupně teplejší než v okolí. A to dává jiné předpoklady pro pěstování červeného vína. Jestliže pochopíte tuhle krajinu, tento terroir a začnete dělat víno v pokoře před přírodou, dospějete k určitému názoru na víno. Jedině tak lze vyrobit frankovku s příběhem.

dáván jako hlavní chod, zeptala se mne: Ještě jste nám neřekl, copak je to za víno! Moje odpověď zněla: No přece frankovka... a paní Livie ráda uznala, že frankovka nemůže ke svíčkovým řezům se švestkovou omáčkou chybět. Zajímavá byla i chuťová kombinace polosuchého ryzlinku rýnského se sýrovým dortem s citrónovou pěnou.

Ocenili prezidenti výběr vín?

Ano. Velmi si považují toho, že frankovka chutnala italskému prezidentovi – v Itálii tuto odrůdu neznají a on pochválil jak víno tak kombinaci s jídlem. To mne obzvlášť potěšilo.... A taky to, že odnášené sklenky byly prázdné...

Protože bylo horko a dusno před bouřkou, ocenili hosté svěží bílá vína, která se podávala při osmi stupních, a také červená, podávaná při šestnácti. To jistě celkově příznivý dojem ještě podtrhlo. Barva, vůně a chuť hrají dohromady a teprve jejich vzájemný soulad vytvoří celkový dojem, který si, doufám, hosté zapamatují.

Narodil jste se na vinici?

Ano, v Nových Bránicích, které jsou v jednom katastru se slavnou vinařskou obcí Dolní Kounice u Moravského Krumlova. Což byl základní předpoklad pro moji budoucí práci s vínem. Cesta k němu ale vůbec nebyla přímá. Když mi bylo patnáct a kamarádi šli o prázdninách na koupaliště, já musel s motykou do vinohradu.

Za takové situace jen těžko mohl vzniknout můj kladný vztah k vínu. Víno pro mě tehdy znamenalo spíš dřinu, která nebavila. Vyrželo mi to až do nástupu na vysokou školu. Během studií se postupně můj vztah k vinici a vínu měnil, zřejmě jak zraje dobré víno, zraje to dobré lety i v člověku. Na Mendelově zemědělské univerzitě jsem nastoupil na provozně-ekonomickou fakultu, kde byla v té době poměrně velká benevolence při výběru volitelných předmětů. A já se rozhodl pro nepovinný předmět vinařství. Jenže k tomu, aby se tento předmět začal vyučovat, bylo zapotřebí dvacet zájemců. Nezbyvalo mi, než přesvědčit devatenáct spolužáků.

Jak jste to dokázal?

Vidina veselých radovánek ve sklepech byl pádný důvod. Samozřejmě, že tomu tak

Řekl si, že jestli má vůbec cenu zabývat se vínem, musí na to jít od podlahy. A tak udělal další krok vůči sobě a přihlásil se na degustátorské zkoušky, které pořádá Vinařský institut v Klosterneuburgu. Tentokrát našťěstí nemusel přesvědčovat žádné spolužáky. Dostal certifikát degustátora platný pro celou Evropskou unii a začal se intenzivně věnovat degustování. A v čem taková zkouška spočívá? Nic složitějšího... V první části vám nalijí tři vína a vy musíte říct, která dvě jsou stejná. Zdá se to být naprosto triviální, ale právě tohle je to síto, kterým neprojde 85% adeptů. Ve dvou sklenkách jsou např. dva čisté veltlíny a ve třetí je ke stejnému veltlínu přidáno 15% Neuburského.... Druhá část spočívá v tom, že vám podají postupně deset vín a řeknou například, tohle je Pinot blanc pozdní sběr 2000 a vy napíšete ano či ne a když ne, tak musíte zdůvodnit PROČ. A to PROČ musí být dobře.

nebylo, museli jsme současně pracovat a hodně se učit...

Po skončení fakulty ale nastal střih: začal jsem se profesionálně věnovat počítačům. Bylo to v polovině 90. let a u nás právě zuřil počítačový boom. Deset let jsem budoval firmu. Pak jsem se definitivně rozhodl, že svou budoucnost spojím s vínem.

Proč?

Zjistil jsem, že si moc nerozumím s Billem Gatesem. Nejvíce času jsem totiž trávil omluvami za chyby softwaru, který nezměním. Na rozdíl od vína. Pokud vyberu špatné víno, je to moje špatná volba, mé rozhodnutí. A navíc jsem si uvědomil, že mám dar chuťových rozlišností. Práce s vínem mi zkrátka přináší radost.

Co přináší znamená certifikát platný pro EU?

Hlavně to, že pokud se chcete dostat do velkého světa vín, tak prostě tento certifikát musíte mít. Jsem v databázi degustátorů Evropské unie a můžu hodnotit vína na všech evropských soutěžích. Ale nezaměňujme to se sommeliérskými zkouškami! Při těch degustátorských musí adept hlavně poznat dobré a špatné víno. Sommeliérství je výběr vín, harmonie vína a jídla, sommeliér snoubí vše dohromady tak, aby nastal gastronomický zážitek. Sommeliérství je tak spíš nástavbou. U nás je sice mnoho vynikajících sommeliérů, ale degustátorskou zkoušku mají jen výjimečně. Naši sommeliéři obvykle pracují s osvědčenými víny, která znají a mají je přechutnaná. Naproti tomu degustátoři jsou naopak neustále konfrontováni s novými víny.

Milan Šimáček

Pavel Chrást s moderátorem Martinem Severou, čtyřnásobným držitelem Ceny TýTý, který je velkým milovníkem zejména červených francouzských vín.

Pracovat s vínem a poznat ho, k tomu vede velmi složitá cesta. Ovšem výstup ze strany degustátora či sommeliéra musí být co nejjednodušší, aby host měl pocit naprosto jasného rozhodnutí, že zvolil dobře. Zkrátka, že mu to chutná. Poznávání chutí a podob vín, do toho se každý pustit nemůže, nechme to na lidech, kteří tomu opravdu rozumí. Ovšem, pokud má člověk víno rád a pokud se jím chce jen bavit, je nutné a navíc i velmi příjemné se do toho fascinujícího světa ponořit a zkrátka ochutnávat. Není správné se dopředu diskvalifikovat prohlášením typu „já tomu nerozumím, já to nepoznám.“ Základní pravidlo je jednoduché: chutná – nechutná. Vždyť přece celý svět je o nulách a jedničkách. Člověk by se měl řídit tím, jestli mu to dělá nebo nedělá radost. A platí to nejen o víně. Ta nástavba je v tom, že se takto krůček po krůčku dostáváme k vyššímu poznání.

Příběh továrního vína. Unifikovanost, tisíce lahví ve vyrovnaných řadách čeká na konzumační povel. Víno si nevěří, celou dobu svého zrození se nudilo a na svět přišlo neradostně. Nikdo neoslavoval jeho zrození, nikdo mu vlastně ani nedal pořádné jméno. Nemá sebevědomí, protože ví, že od něj nikdo nemůže nic čekat. Jeho jediná přednost je v tom, že je ho moc. Čelem k masám...

Příběh řemeslnického vína. Je to přesně tak, jak to s řemeslníky bývá. Někdo se snaží, ale nemá na to nadání a nejde mu to, jiný to řemeslo ovládá dobře a podaří se mu mistrovské kousky. Stačí jen rozpoznat dobré řemeslníky od špatných...

Příběh uměleckého vína. Jsou vinaři, kteří víno nevyrábějí, ale tvoří. Jako umění. A jak už to se špičkovým uměním bývá, nese to sebou i vedlejší účinky – kontroverzní pohled na svět. Víno umělce se někdy setkává s absolutním nadšením i naprostým nepochopením. Ale bez toho by umění nebylo uměním. Díky za taková vinařství, která se vyhrají doslova s každým hrozem.

Ing. Pavel Chrást

- chief sommeliér společnosti DIOS TRADING s.r.o., specializovaného velkoobchodu orientujícího se převážně na zásobování gastronomie nápoji a potravinami. Zodpovědný za výběr vín zařazených do sortimentu společnosti, která zásobuje nápoji více než 5000 restaurací a gastronomických zařízení.
- vybírá vína pro privátní vinotéky a archívy.
- vede odborné degustace vín pro profesionály a komerční ochutnávky pro veřejnost a soukromé firmy.
- účastní se hodnocení vín na prestižních vinařských soutěžích.
- odborná revize a spoluúčast na vydávání odborných publikací a knih o víně.

Degustátorské oprávnění:

23.5.2003 – degustátorské oprávnění podle norem DIN, ÖNORM a ISO pod záštitou Höhere Bundeslehranstalt und Bundesamt für Wein- und Obstbau, Klosterneuburg, Rakousko. Zkouška opravňující k hodnocení vín v rámci EU.

Pracovní návštěva

Pracovní i obchodní návštěvy mají určitý řád i organizaci. U majitelů a vedoucích pracovníků velkých i menších podniků jsou běžnou záležitostí. Jejich cílem je navázání komerčních vztahů. Naše chování ke všem návštěvám má být vlídné a zdvořilé. Dodržujeme všechny předepsané společenské zásady.

Návštěvy bývají předem ohlášeny, u větších podniků na sekretariátě. Asistentka organizuje příjem i dobu návštěv. Ohlášená návštěva čeká na přijetí krátce před stanovenou dobou na sekretariátě. Na pracovní návštěvy je vhodné i nutné chodit včas, na hodinu, která byla dohodnuta. Při nedodržení stanoveného termínu se může stát, že návštěvník nebude přijat.

Sekretářka (asistentka) musí být vždy na společenské úrovni: přesná, taktní, diskrétní, spolehlivá, ochotná, iniciativní, důsledná, chytrá a dobrá psycholožka. Její jednání napomáhá ke zkvalitnění práce nadřízeného. Přejede-li k jejímu šéfovi návštěva, přijme od ní vizitku, plně se

návštěvě věnuje, postará se o její svrsky a ohlásí ji.

Návštěva k vedoucímu pracovníkovi vstoupí po ohlášení sekretářkou, pozdraví, představí se a zdůvodní svoji přítomnost. Navštívená osoba může také vyjít vstříc ohlášené návštěvě ze své pracovny do dveří sekretariátu a uvést ji do své pracovny sama.

Pokud navštívený ve své pracovně sedí a hosta uvedla sekretářka, měl by povstat od svého stolu, uvítat hosta a vybídnout jej k posazení. Při uvítání si mohou hostitel s hostem podat ruce.

Pravidla:

- Ruku nabízí k podání hostitel návštěvě

- Nadřízený podává ruku podřízenému jako první
- Vzájemný stisk rukou musí být srdečný (ne příliš silný, ani ne apatický), maximálně dvakrát až třikrát rukou potřepeme
- Oba partneři si hledí do očí, usmívají se
- Při pozdravu a podání ruky je vhodná lehká úklona od mladšího, podřízeného. Starší, nadřízený, jí svou úklonu podřídí. Mnohdy může pouhá úklona nahradit i podání ruky.
- Ženám stačí milý úsměv, úklona již být nemusí
- Poté si v klidu vyslechneme důvod a přání návštěvy

Své návštěvě věnujeme patřičnou pozornost po celou dobu pobytu, a to pozorným pohledem, souhlasným pokyvováním hlavou, občasným přerušením rozhovoru, abychom si ujasnili sled věcí. Svůj pohled věnujeme především návštěvě.

Dámskou návštěvu v kanceláři přijímá muž vestoje, nabídne židli a usedá až po ženě. S návštěvou se usazuje hostitel ke konferenčnímu stolu, nevhodné je usadit se za svůj pracovní stůl (to lze jen u návštěv služebně podřízených) a s návštěvou jednat na delší vzdálenost.

1. Jestliže stojí na pozvánce poznámka „white tie“, je nutné, aby:

- a) muž přišel ve smokingu a s motýlkem (může být bílý nebo černý), žena v malé večerní toaletě
- b) muž ve fraku, žena ve velké večerní toaletě
- c) muž ve vycházkovém obleu, žena v odpoledních šatech nebo kostýmu

2. Je-li na pozvánce uvedeno „R.S.V.P.“, prosí nás pořadatel nebo hostitel:

- a) o dochvilnost
- b) o odpověď a potvrzení účasti
- c) pronesení přípitku

3. Brunch se většinou koná:

- a) dopoledne kolem 11. hodiny
- b) odpoledne od asi 14. hodiny
- c) večer od zhruba 18. hodiny

4. Když se sejde společnost žen a mužů, v jakém pořadí si podávají ruce?

- a) vždy nejbližší mezi sebou, až se všichni vystřídají

- b) nejprve ženy ženám, pak ženy mužům, potom muži mužům

- c) nejprve ti, kdo se již znají a byli si představeni, teprve potom ti, kdo se neznají

5. Pokud vám někdo při podávání ruky ještě navíc vaši ruku obejmě svou levicí, tedy sevre vaši ruku do svých, dává vám tím neverbálně najevo:

- a) velké přátelství a náklonnost
- b) svoji nejistotu
- c) svou převahu, že vás má v hrsti

6. Co je to tumbler?

- a) motýlek, který se váže ručně
- b) sklenka používaná na takzvaný long drink
- c) speciální vizitka, která se přikládá k dárkům a květinám

7. Jak správně jíst ve společnosti špagety?

- a) pouze za pomoci vidličky
- b) lze použít vidličku a lžici

- c) kromě uvedených způsobů je společensky únosné použít příbor a špagety pokrájat

8. Prostíráme-li stůl, má ostří nože směřovat:

- a) vždy k talíři
- b) vždy od talíře
- c) žádná společenská pravidla o tom nehovoří

9. Pokud máme k dispozici při stolování látkový ubrousek, pak:

- a) pokládáme jej na kolena
- b) lehce jej zasouváme ke krku
- c) dámy jej pokládají na kolena, muži jej směřji zasouvat za vestu

10. Čím je společensky přípustné si při přípitku přitukávat?

- a) pouze vínem
- b) pouze vínem a pivem
- c) jakýmkoli alkoholickým nápojem

Správné odpovědi: 1.b, 2.b, 3.a, 4.b, 5.c, 6.b, 7.c, 8.a, 9.a, 10.a

Pokud hostitel - nadřízený nevyzve návštěvu k usazení, zůstává tato stát.

Sekretářce oznámí hostitel, čím by měla posloužit k občerstvení. Ta je přináší ke konferenčnímu stolu s jistou profesionalitou. Vhodné jsou obložené chlebičky, studené předkrm, zákusky, káva, čaj, minerálka, limonády. Alkoholické nápoje při pracovních návštěvách nenabízíme. Hostitel nekouří, pokud nekouří host, nebo si musí vzájemně vyžádat svolení.

Místnost, kde návštěva probíhá, reprezentuje hostitele po všech stránkách – co do zařízení, vybavení, čistoty, pořádku, zaměstnanců zajišťujících hladký průběh. Nedostatků mohou negativně ovlivnit hosta a tím i návštěvu.

Při pracovní návštěvě dochází k výměně myšlenek, názorů a představ obou stran, tedy k dialogu. Ten by měl být věcný a konstruktivní. Nevhodné projevy, svéhlavé a neústupné prosazování svého názoru, zvyšování hlasu, hádky, ironie... nikam nevedou. Konec návštěvy může spočívat v dohodě nebo v odložení další návštěvy k jednání na dobu určitou nebo neurčitou.

V případě zahraničních návštěvníků se musí projevy tlumočit. Pro tuto činnost jsou určeni speciální tlumočníci, kteří dokonale ovládají příslušný jazyk. Mnohdy cizího návštěvníka doprovází jeho osobní tlumočnicka.

Každá návštěva by měla mít určitý závěr a zakončení. Podnět k ukončení dává host a za definitivní zakončení se považuje gesto povstání hostitele. Pokud je hostem žena a hostitelem muž, vyčká hostitel, až se zvedne žena. Jak host, tak hostitel se spolu loučí s úsměvem, přátelsky, vzájemným podáním ruky. Nikdy není dobré se rozcházet v roz-

laděné náladě. Žádný dialog při návštěvě nemá ztrácet „glanc“.

Při rozloučení hostitel vstane a doprovází návštěvu ke dveřím sekretariátu. Jde-li o zvlášť významnou delegaci, může ji doprovodit i dále dle vlastní úvahy, a ještě lépe – rozloučit se malým dárkem, který bude vkusnou připomínkou na setkání. *-šim-*

V čem Češi podle odborníků na správné chování nejvíc chybují?

nezvládnutá neverbální komunikace:

- nedívají se jiným lidem při rozhovoru do očí, neudrží „oční kontakt“
- nezvládají gestikulaci, libují si v rozmáchlých gestech, nevědí co s rukama

mluva:

- neumějí se vyjadřovat jasně, stručně a srozumitelně
- často podléhají žvotnosti, „hýří vtípem“, přestože vůbec vtípni nejsou
- používají nespisovné, téměř hospodské vyjadřování i v situacích, kdy by měli mluvit zásadně spisovně

vizáž:

- dodnes se nenaučili být vizuálně perfektní. Luxusní oblek dokážou deklarovat taškou či košilí od vietnamských stánkařů nebo levnými botami, drahou

večerní róbu „vylepšují“ bižuterií za pakatel

- nedokážou odhadnout, jaké oblečení která příležitost vyžaduje, a ani si nedají práci to dopředu zjistit

nejistota:

- ze strachu, aby se neztrapnili, jsou ve společenském styku křečovití, je na nich příliš vidět, že pravidla bontonu narychlo načteli v příručce

amatérismus:

- obchodní vizitky na barevném papíře s žertovnými obrázky
- vtípné e-mailové adresy používané pro obchodní styk
- nevhodné firemní dopisní papíry
- neznalost při organizování rautů a společenských večeří

Oděv o vás leccos napoví

O tom, jak má vypadat pracovní schůzka, už máme jasno, ale co na sebe, abychom se nedopustili nemilého faux pas? Už Werich s Voskovcem zpívali, že: „šaty dělaj' člověka...“.

Pokud danou společnost znáte, jsou vám pravděpodobně známy i její zvyklosti a máte vyhráno. V druhém případě se pokuste sami předem, například na webových stránkách, zjistit její firemní kulturu. Jsou-li v takové společnosti zvyklí chodit formálně oblečení, rozhodně si ležerní styl odpusťte. Pánové by měli přijít v obleku (křiklavý a příliš nápadný raději nechte doma na věšáku) s nenápadnou košilí a elegantní kravatou. Vyleštěná obuv a vhodně zvolené ponožky jsou samozřejmostí. Vždy je nutné být čistý, upravený a decentně navoněný.

Dámy mohou zvolit kostýmek se sukní (nejlépe nad kolena, kratší si raději odpusťte, i kdyby vaše nohy byly těmi nejkrásnějšími

na světě; nezapomeňte také na punčochy), popřípadě kalhotový, blůzku nebo top nevtíravé barvy, přiměřené doplňky. Rozhodně zapomeňte na hluboké výstřihy. Volte eleganci, nikoli vyzývavost. Přirozené nalíčení, které podtrhuje vaši osobnost, je pro pracovní schůzku nejvhodnější. Umyté, upravené vlasy snad ani není potřeba připomínat. Uvědomte si také, že není příliš vhodné použít těžký parfém. Některým lidem se ze silných vůní dělá mdlo a byla vážně škoda pozkat výsledek schůzky být dobře míněným, přesto však přehmatem. Mnohem větší ostudu ale utržíme, pokud bezchybný zjev doplníme nevábým oděrem potu – na to skutečně velký pozor! A nezáleží, zda máme

pracovní schůzku s ředitelem významné firmy nebo dílenským mistrem, pach potu by měl být samozřejmým tabu pro každého z nás, vždy účinný antiperspirant lze koupit doslova na každém rohu.

Chystáte-li se na pracovní schůzku do firmy, kde upřednostňují ležerní styl, můžete si dovolit pohodlnější oděv, ale bylo by dobré, aby pánové ke kalhotám zvolili košili, naprosto zapomenou na kraťasy nebo dokonce sandály a dámy si rozmyslí minisukně, bez tvaru šaty nebo top odhalující pupík. Raději nevolíme tzv. volnočasový oděv. I tady je nutností přijít upravení, čistí a jemně vonící. Je dokonce prokázáno, že lidé podvědomě pozitivně reagují na vůni čistoty, například na vůni čerstvě vypraného prádla nebo tělového mléka s nepatrnou parfemací.

Pamatujte, vždy je lepší přijít o třídu lépe oblečený než člověk, se kterým máte schůzku. Budete se cítit dobře, a to se projeví i na vašem celkovém psychickém rozpoložení. Možná si ani neuvědomujete, kde všude naskakují vaše „plusové body“.

-bez-

Nový vítr v inspekci

Restaurace Šumava ve Štěpánské ulici je známá nejen dobrou kuchyní a výtečným Budvarem točeným přímo z tanků, ale i každodenní kvalitou surovin a poctivou gramáží pokrmů. Má tak trochu nůž na krku – pravidelně v ní stravují opodál sídlící inspektoři České obchodní inspekce (ČOI) v čele s ústřední ředitelkou RNDr. Janou Příhodovou.

Nebyl příchod do čela ČOI příliš náročný?

Ve státní správě se pohybuji již od roku 1993, pracovala jsem na Inspekci životního prostředí, Ministerstvu životního prostředí ČR, a ona se práce ve státních orgánech zase tolik nemění. Mám bohaté zkušenosti. Od pražských městských částí až po ministerstvo.

Co se vám již podařilo změnit?

Chci nastavit nový systém práce zejména ústřednímu inspektorátu. Je ústřední inspektorát a sedm krajských (oblastních) Inspektorátů ČOI. Na ústředním inspektorátu bylo velké množství lidí (pětina z celkového počtu). Organizační změnou jsem na ústředí ČOI zrušila místa sedmi ředitelů ústředního inspektorátu a dvacet vedoucích oddělení. Nyní mám jen dva náměstky, kteří jsou zároveň i řediteli sekcí a řediteli organizačních sekcí, sedm oddělení a zůstalo sedm ředitelů na Inspektorátech ČOI.

Falza v tržnicích, předražení v restauracích – jsou to dominanty vašich kontrol?

Nekvalitní šustákové bundy nevřešíme okamžitě, ale až po provedení analýzy, která nekvalitu prokáže, předražování se snažíme eliminovat průběžně. Celoročně plánované akce na kontrolu prodeje falzifikátů, musíme řešit ve spolupráci se státními zástupci a policií. Prodejci jsou vynalézaví a mnohdy zavrou obchod současně s počátkem kontroly. Nepoctiví taxikáři – pokuty a následují podněty na odebrání jejich licencí – problém je, že se ti nekvalitní umí schovat i pod jiného provozovatele. Doufejme, že v souvislosti s aktivitou MHMP zavést oficiální stanoviště TAXI služby bude výzvou pro slušné a poctivé taxikáře.

Nebylo by pozitivním krokem vydávat „glejt slušným restauracím“?

Kromě negativní reklamy pro hříšníky, umíme říct i „Zde jsme předražení nezachyti-

li“. Je otázka, zda si tuto pozitivní reklamu bude přát majitel či provozovatel podniku kvůli možnému tlaku od konkurence. Ale my se nebráníme tomu informovat spotřebitele o slušných restauracích.

Jaká je výše pokut?

Zákon na ochranu spotřebitele umožňuje uložit pokutu do výše 50 ti milionů korun. Naše inspekce loni od firem a živnostníků vybrala 45 milionů vcelku. Sankce přes milion bývají spíše výjimkou. Nemáme zájem malé firmy likvidovat. Pokuta je na správním uvážení ředitele inspektorátu, ale její výše by měla odpovídat míře prohřešku podnikatele. Je vhodné snažit se konzultacemi právníků ČOI sjednotit výši sankcí napříč regiony: dosud se značně lišily, ale i zde dochází k posunu a komunikací doufejme že se i tento úkol podaří. Samozřejmě bude vždy záležet zejména na přístupu ředitelů inspektorátů.

Můžete restauracím doporučit maximální výši cen?

Jedna věc je drahota, a tu nám nepřísluší nijak regulovat (viz ceny letiště Ruzyně), a druhá předražení. Předražení se běžně pokutuje a to jak v restauracích tak i v obchodních domech, stejně jako neinformování zákazníka o ceně a podobně.

Co byste vzkázala nám „obyčejným“ zákazníkům?

Aby byli pozorní a nebáli se ozvat. Víím, že se často člověk nechce kazit třeba sváteční oběd dohadováním s personálem, ale obsluhující musí dostat do krve „naš zákazník - náš pán“.

Může ČOI provozovnu i zavřít?

Ne. Z důvodů hygienických a kvality jídla tak můžou učinit pouze orgány Hygienické stanice nebo Česká zemědělská a potravinářská inspekce. My jsme specialisté na předražování ale i na kontrolu spousty

dalších předpisů. S kolegy z jiných kontrolních orgánů samozřejmě spolupracujeme a upozorňujeme na zjištěné nedostatky, které spadají do jejich kompetence.

S jakou největší bolestí se setkáváte na našem trhu?

Můžeme zabavit falza, což uplatňujeme zejména na tržištích, ale nemůžeme bez přítomnosti státního zástupce vstoupit do uzavřených prostor, kde se třeba falza nachází. Podobný problém řeší i celníci, proto se snažíme najít spolupráci se státními zástupci a připravit takový mechanismus, který by třeba tuto kontrolu usnadnil. Naše republika totiž drží smutný primát v počtu falzifikátů uváděných na trh. Nacházejí se ve velkých skladech, my o nich máme povědomí a ve spolupráci s Policií ČR hledáme cestu jak tento primát opustit. Navázali jsme také dobrou spolupráci se zeměmi střední Evropy, dokonce němečtí kolegové se nám snaží pomoci zejména v pohraničí.

Co dalšího ČOI sleduje?

Kontrolujeme pohonné hmoty či ceny zájezdů u cestovních kancelářích, kvalitu výrobků, jejich rizikovost a pod. Spektrum zákonů, kde jsme dozorovým orgánem je široké.

Je pravda, že čeští podnikatelé u nás nemají lehký život, v oblasti textilního průmyslu či kožedělné obuvi je válcují levné a někdy i nekvalitní výrobky ze zahraničí. Je na spotřebitelích, jakou botu či tričko si koupí. A dát peníze za elektroniku někde u silnice – to je holý nerozum. Zkrátka ta nec mezi vejci!

Milan Šimáček

Žižkov se mění v dobrou adresu

Pozornost věnujeme jak drobným podnikatelům a živnostníkům, tak vytváření podmínek pro velké podnikatelské záměry,“ přibližuje cíle žižkovské radnice starostka Prahy 3 Milena Kozumplíková.

Daří se vám naplňovat cíle, které jste si jako radnice na začátku vytýčili?

Rada se v podpoře podnikání zaměřuje především na odstranění všech bariér a omezení, které mohou podnikatelům a živnostníkům komplikovat život. Nebytové prostory v domech ve vlastnictví městské části pronajímáme v transparentních výběrových řízeních. V rámci projektu „Otevřená radnice“ chceme i nadále zlepšovat kvalitu a profesionalitu servisu, který podnikatelům poskytujeme. Jsme zastánci tržních principů, proto se snažíme i tu malou část nástrojů k intervencím do soukromého sektoru využívat co nejméně. Výjimku tvoří podpora podnikatelských činností, které nejsou zcela ziskové, ale přesto jsou důležitou součástí komplexní sítě služeb pokrývajících spektrum potřeb našich občanů. Obecně se dá

říci, že se městská část snaží vycházet soukromému sektoru co nejvíce vstříc, přestože její nástroje k ovlivňování podnikatelského prostředí jsou na rozdíl od centrálních států a samosprávných institucí omezené.

Co můžete podnikatelům nabídnout?

Žižkov byl donedávna vnímán v očích řady podnikatelů jako chudší příbuzný ostatních centrálních pražských městských částí, jako jakási periférie centra. V současných dnech však zažívá nebývalý investiční boom. Je to čtvrť, která má výhodnou pozici, blízkou samotnému srdci metropole. V tom vidím velký potenciál pro podnikatelské příležitosti.

Mluvíte o investičním boomu, co tím myslíte konkrétně?

Především se na Praze 3 otevírají významné investiční možnosti, spojené s developerskými projekty. První z nich může být víceúčelový komplex Luxembourg Plaza s hotelem a kancelářskými prostory, který byl postaven a otevřen v loňském roce. V těchto dnech je v plném proudu výstavba největšího pražského projektu rezidenčního bydlení Central Park Praha. V nejbližších letech by na více jak třicetihektarovém pozemku bývalého Nákladového nádraží Žižkov měla vyrůst nová moderní čtvrť. Tento projekt by měl přivést na svět další moderní přirozené centrum naší městské části se všemi jeho službami a funkcemi.

Společně s další bytovou a nebytovou výstavbou přivedou tyto investiční akce na Žižkov v nejbližších letech tisíce nových obyvatel. Vznikne tím samozřejmě významná poptávka po komplexních službách – maloobchodních, bankovních i volnočasových.

Zapomeňte proto na Žižkov jako na šedou, kdysi proletářskou městskou část. Z Prahy 3 se stává v rychlém tempu dobrá adresa. Adresa, která přináší řadu investičních příležitostí.

Vilém Sládek

Vysoce dostupné e-maily

V současné době již budeme jen obtížně hledat společnost nebo úřad, který by si bez ICT technologií dokázal představit svůj provoz. Convenio Consulting vypracovala celou řadu analýz potřeb u svých zákazníků a u celé řady z nich vytvořila Disaster Recovery plány. Jednou z nejdůležitějších služeb poskytovaných ICT oddělením uživatelům se ukazuje e-mail. Takové zjištění pro nás není nijak překvapivé, ale pouze potvrzuje naše odhady ohledně toho, které aplikace jsou pro uživatele nejdůležitější.

Běžně se setkáváme s požadavky na dostupnost e-mailové služby v řádech jednotek hodin nebo i desítek minut. Zajistit tuto dostupnost pro větší počet e-mailových schránek již není možné běžně používanými postupy. U klasického řešení, kdy je e-mail server umístěn na jednom, byť výkonném, serveru a v nočních hodinách probíhají zálohy na pásku, se čas obnovy po havárii může pohybovat i v řádu desítek hodin. Na první pohled může tento odhad vypadat až příliš pesimisticky, ale pojďme si spočítat čas

obnovy, který by byl spojen s větší závadou pouze tohoto jednoho serveru:

- Dodání nového serveru případně jeho oprava - minimálně 8 hodin
- Instalace operačního systému a jeho nastavení – 4 hodiny
- Instalace aplikací a jejich nastavení – 3 hodiny
- Obnova dat z pásek – 3 hodiny

Uvedli jsme příklad, kdy dojde k výpadku jen jednoho serveru a veškerá ostatní infrastruktura je plně funkční. Pokud by došlo k závadě rozsáhlejší, například vyhoření jednoho racku, kde by byly i další komponenty potřebné pro chod sítě, časy začnou dramaticky narůstat. Pokud tedy je pro vaši společnost důležitá dostupnost mailů za každých okolností, je nezbytně nutné vybudovat podstatně robustnější architekturu celé e-mailové služby.

Pro splnění požadavku organizace na dostupnost emailové komunikace se nabízí několik řešení. Tyto varianty vychází ze skutečně potřebné dostupnosti, možnostech

společnosti (lokální, geografické, transkontinentální clustery) a v neposlední řadě z finančních možností. Zvýšená dostupnost emailu v prostředí Exchange vychází ze zdvojení či více násobení jednotlivých komponent potřebných pro běh Exchange. Architektura ICT je vysoce individuální záležitostí. Výše uvedená řešení nemají obecnou platnost a není možné je implementovat stejně v každé společnosti. Vždy je zapotřebí zvážit konkrétní požadavky každé společnosti, její současnou ICT infrastrukturu, návazné aplikace nebo i lokalitu, možná rizika s ní spojená a případně potřebu vybudování záložní lokality.

Convenio Consulting vám nabízí služby zkušených konzultantů, pro které jsou tato řešení „denním chlebem“ a kteří vás dokáží provést rychle celým procesem. Významnou přidanou hodnotou nabízených konzultačních služeb může být i přesná specifikace potřebných komponent, která vám výrazným způsobem pomůže při organizaci výběrového řízení.

*Miroslav Teichman,
Convenio Consulting, www.convenio.cz*

Za práci jsem vděčný

Přijel, nazkoušel, odehrál, zvítězil. Takhle stručně a lakonicky by se dalo charakterizovat úspěšné divadelní tažení čechoameričana Jana Třísky na shakespearovských slavnostech, kterými si zaplnil prázdniny letošní i ty před čtyřmi a pěti lety. Tenkrát táhnul tragédii „král lear“, letos exceloval jako otrok kaliban v „bouři“. Dřívější idol dívčích a ženských srdcí, dnes především herecký profesionál každým coulem – Jan Tříska – poskytl našemu zpravodaji před svým odletem domů exkluzivní interview.

Za výkon v Learovi na vás chodili diváci dokonce několikrát za sebou. Ta hra je horou, jejíž svahy jsou pokryty těly těch, co si na ní zlámali vaz. Herec v ní může zazářit nebo totálně zklamat. Který interpret se v ní líbil vám?

Děkuji za uznání. Víte, Krále Leara jsem viděl jen jednou. Bylo to v roce 1963 v režii věhlasného Petera Brooka, titulní roli hrál Paul Scofield. Já byl v té době zrovna Romeem v Národním divadle. Náš soubor se šel podívat na jejich Leara, oni se přišli po-

dívat na Krejčova Romea a Julii se mnou a Marií Tomáškovou v hlavních rolích. Peter Brook, zřejmě nejslavnější divadelní režisér na světě, pak v Londýně prohlásil: „Byl to jeden z nejlepších Romeů, jaké jsem kdy viděl.“ Tenkrát u něj postavu Edgara hrál Brian Murray, kterýžto se jako Angličan v polovině 70. let přestěhoval do Ameriky. Později jsme se v Los Angeles setkali pracovně, a oba jsme byli shakespearovští herci – emigranti. A představte si! Před pěti lety mi tady někdo na nádvoří podal rukou popsaný papírek: „Jsem tady na hotelu, rád bych na Leara, ale nemůžu sehnat vstupenku, je vyprodáno.“ Byl od něj! Prosil mě o lístek! Bylo z toho setkání na pokraji slz...

Vy jste se ovšem pracovně setkal i s divadelním guru Peterem Brookem...

Ano, v New Yorku mě obsadil do Čechova Višňového sadu, měl tam velký úspěch,

s touto adaptací jsme vycestovali i do Japonska a Sovětského svazu, celkem měla asi 300 repríz.

Kdy jste se vůbec poprvé setkal s Martinem Hubou, režisérem tuzemského „Krále Leara“?

Až v lednu či únoru 2002 v hotelu Pod věží, byli jsme oba najati producentem Evženem Hartem na práci na Learovi. Předtím nikdy. I když já jsem samozřejmě zhruba věděl, co Martin herecky a režijně dělá.

V Bouři jste už kdysi hrál – ve státě Minnesota. Postava Kalibana byla zároveň vaší první shakespearovskou rolí ve Spojených státech, kam jste v roce 1977 odešel.

Bylo to v roce 1981 v Tyron Guettrie Theatre v Minneapolis. Krásné moderní divadlo pro 2 500 lidí. Inscenaci nastudoval velmi dobrý režisér Liviu Ciulei, původem Rumun, a Kaliban tehdy mluvil Shakespearovou angličtinou roku 1610.

Diváci na vás pak prý čekali u zadního vchodu divadla. A chtěli, abyste jim na magnetofon namluvil kousek z Kalibanova poetického monologu. To je hezké zadostiučinění pro někoho, kdo musel jako každý imigrant bojovat se svým cizím přízvukem, ne?

To mě samozřejmě moc potěšilo. Pokud

jde o jazyk, Kaliban je vůbec zvláštní případ. Sice tvrdí, že si daru řeči příliš nevadí, protože jen neustále šťavnatě nadává

„Celý můj jídelníček zní: spousta salátu, lupení, chléb a sýry.“

a kleje, ale když začne opěvovat krásy svého rodného ostrova, mluví jazykem ryzí poezie. Jeho óda na ostrov – kde je momentálně ponižovaným otrokem mnohem vychytralejších nájezdníků – je vlastně takovým Kde domov můj, jak ho kdysi napsal William Shakespeare a nově přebásnil Martin Hilský v režii Jakuba Korčáka.

Jak po Learovi a Kalibanovi, titulních hereckých kládách, relaxujete?

Já mám vždycky především strašný hlad. Já mám totiž po každém představení strašný hlad, protože před výkonem nemohu jíst. Takže vždycky co nejrychleji spěchám na kole do hotelu.

V čem se vaše chvíle po výkonu liší od těch před lety? Kdy dokážete vychladnout a usnout?

Neliší se. Mám vždycky hlad a spěchám domů. Tady to puzení je ještě silnější, protože na Hradě není divadelní zázemí, tedy hlavně sprcha! Takže uháním za sprchou, protože jsem zpocený. Po dlouhé sprše následuje večeře, usínám poměrně brzy, v jednu hodinu po půlnoci už spím. (I když pro jistotu si brávám prášek.)

Jak vypadá vaše noční hostina?

Celý můj jídelníček zní: spousta salátu, lupení, chléb a sýry. To je vše.

Co pijete?

Čaj, minerálku, nealkoholické pivo.

Od kdy provozujete váš styl střídmosti v jídle i pití?

Jsem vegetarián, už v dětství jsem neměl rád maso, a nejím ani vejčička, protože mi smrdí. Jak někdy říkám: vejčička jsou pro hady. Kouřil jsem určitě dvacet denně, pil alkohol, konkrétně jsem měl rád víno. S obojím jsem skončil přes noc. Je to už dlouho. Ono pití a kouření nejde dohromady s mojí prací. Vlastně s každou, když ji chcete dělat dobře.

Bouři jste hráli celé léto každý večer bez jediného dne pauzy, a nejenom v Praze... Ano, stejně jako Leara ještě na brněnském

Špilberku. Mám rád velké prostory, opravdu. Vyhovují mi sály pro 3 000 diváků (pro srovnání: jako Kongresový sál pražského Paláce kultury, kde se uváděl muzikál Dracula. pozn.).

A na časté cestování jsem zvyklý. V podstatě bez přestání a s každou novou rolí cestuji. Za každou novou zajímavou pracovní nabídku jsem vděčný!

Vaše paní je původní profesí herečka, u nás jsme ji mohli naposledy vidět ve filmu Obecná škola, co dělá nyní?

Stále se věnuje hotelovému byznysu u nás v Los Angeles v luxusním Bel-Air.

Zůstaňte u snímku Obecná škola: postavou, kterou jste se po Listopadu zapsal do srdcí diváků, byl svérázný učitel Igor Hnízdo, měl jste k roli inspiraci některým z vašich kantorů?

Ne, veškerá inspirace na mě přešla z výborného scénáře Zdeňka Svěráka, žádnou další jsem neměl. Mé dětství, to byla pro mě toliko a pouze idylická léta! Byl jsem kluk z periferie – Dolní Liboc, Divoká Šárka. To byl můj dětský ráj.

A dnes máte v Praze nějaký oblíbený kout?

Miluji Kampu. Horkou vůni černých bezů v kampsském parku. Učíval jsem se tam nazpaměť básničky. Jen tak pro sebe, pro radost. Chodil jsem za rohem do školy, do Gymnázia Jana Nerudy. A do tohoto parku – za školu. Některé ty básničky umím dodnes.

Co říkáte dnešní podobě Václavského náměstí?

Bývalo promenádou pro zamilované páry a to, v co se proměnilo teď, nechci jmenovat. Líbilo by se mi, kdyby se tam vrátily elegantní obchody – a bezpečné korzo pro zamilované.

Letos jste právě v absolutním centru poblíž Václavského náměstí bydlel: našel

jste i tam místo pro své pověstné ranní běhání?

Samozřejmě. Mezi pátou a půl šestou jsou Jindřišská, Příkopy a Národní třída ještě úplně opuštěné. Jen Václavák hučí pivem rozjařenými Angličany. Křičeli na mne: „This is no time for jogging, have a beer!“

Čím ještě si udržujete svoji neuvěřitelnou štíhlost a fyzickou kondici?

Denně plavu, běhám a jezdím na bicyklu. A chodím do posilovny! Protože, jak říká stará pravda: kdo chce mít zdravá záda, musí mít svaly!

Máte za sebou desítky filmových a televizních rolí, vzpomenejte si ještě na vůbec první filmovací den?

(po chvilce přemýšlení odpovídá s naprostou jistotou:) Byl to v r. 1956 film Váhavý střelec. To byl můj první film, ale pak jsem

abych se mu podepsal do čítanky. „Ale napište tam Široko nebo Igor Hnízdo!“ Přitom premiéry těchto snímků nemohl zažít! Tohle je na našem povolání fenomenální pocit!

Udělám ostrý stříh: míváte dobré auta, máte je rád stále?

tachometr! Tady se jezdí strašně rychle a agresivně.

Nejíte maso, nepijete alkohol, nemáte rád agresivitu – jaký je váš vztah k „vyšší moci“?

Vím, že existuje. Už jen můj vlastní život je toho důkazem.

Jaké jsou profese lidí, s nimiž se doma nejvíce přátelíte?

Je to moje rodina. A asi moji sousedé – v Americe je totiž zvykem se sousedy dobře vycházet. Ten, v domku napravo, je vysokoškolský profesor, soused po levici pracuje v leteckém průmyslu. Ale úplně nejvíce se stýkám a žiju se svojí rodinou.

Milan Šimáček

foto: Miroslav Martinovský

„Denně plavu, běhám a jezdím na bicyklu. A chodím do posilovny!“

se stal jedním z herců, kteří své filmy mnohokrát neviděli a ani nechtěli vidět.

Ani když si jako v případě televizní Popelky, celé generace u táboráků s kytarami pění váš nesmrtelný popěvek „Jen, kolo-vrátku, zpívej“?!

Za takové věci jsem českému publiku velmi, velmi vděčný. Znovu a znovu mě to udívá, dojíká, mám z toho radost. Vůbec to neberu na lehkou váhu! Je to mysteriózní věc, protože každý film je točen tak, aby se líbil a aby si ho lidé pamatovali. Ale podaří se to dvěma nebo třem ze sta!

Co vás na úspěšných inscenacích Bouře a Leara těšilo nejvíce? Ocenění, odborné kritiky nebo neustále vyprodané hlediště?

To, že jsme měli celé týdny beznadějně vyprodáno! Současně však děkuji českým kritikům, že mě tak přivítali. Vždyť jsem přes čtvrt století nestál na českém jevišti!

Měl jste předtím dobré či špatné mrazení v zádech?

Sám dobře víte, že v době, kdy začínáte, nemůžete tušit, zda výsledek krátce po premiéře nezapadne. Mě třeba teď strašně těší, když mě osloví malý školák,

Miloval jsem a miluji dobrá auta. A sám stále krásná auta vlastním. Ovšem, bojím se a nenávidím rychlou jízdu. Opravdu, v životě jsem nejrychleji jel v posledních letech po ČR. Leč jako spolupasažér, s hlavou vytočenou k okýnku, abych ani periferním viděním nemohl zahlédnout

Divadelní, filmový a televizní herec **Jan Tříska** se narodil 4. listopadu 1936 v Praze. Po absolutoriu DAMU v roce 1959 nastoupil do činohry Národního divadla. Odtud přešel na začátku 70. let do nově založeného Divadla Za branou, které vedl Otomar Krejča, a v němž se stal přední a nejobsazovanější mužskou hvězdou souboru. Po násilném uzavření této legendární scény působil v Městských divadlech pražských. Jako filmový herec debutoval ve snímku Váhavý střelec, z dalších připomeňme Pět z milionu, Srpnová neděle, Kde alibi nestačí, Komedie s klikou, Lidé z maringotek, Radúz a Mahulena či tv seriál Záhada hlavolamu /role Široka/. Prosadil se i v dabingu – před odchodem z republiky nezapomenutelným způsobem namluvil Jeana-Paula Belmonda. Od roku 1977 žije a herecky působí ve Spojených státech. V 90. letech u nás hrál ve snímcích Obecná škola a Řád, jistě si jej pamatujete i jako atentátníka ve Formanově opusu Lid versus Larry Flynt či v Hřebejkově snímku Kráska v nesnázích. S F.A.Brabcem právě dotočil roli kata v adaptaci básnického opusu K. H. Máchy Máj.

Jeho manželkou je bývalá herečka Karla Chadimová, která pracuje jako šéfkuchařka restauračních zařízení exkluzivního hotelu v Los Angeles. Mají spolu dvě dcery: starší Karla, které doma říkají Káka, porodila před dvěma lety syna Augusta a udělala z Jana Třísky dědečka, mladší Jana studuje na univerzitě práva.

Ďáblova bible

Největší kniha světa Codex gigas byla neobyčejná už ve své době. Nejen proto, že jako pravděpodobně jediná bible na světě vyobrazuje ďábla na celé stránce (podle dávné pověsti měl mnich Heřman při jejím

psaní pekelného pomocníka a odtud název Ďáblova bible), ale i pro své neuvěřitelné rozměry 920 x 505 mm a droboučkým písmem hustě popsaných 312 listů. Sepsána byla na přelomu 12. a 13. století údajně

Nejslavnější dvoustrana Ďáblovky bible: obec boží neboli Nebeský Jeruzalém a ďábel.

v benediktýnském klášteře v Podlažicích a její součástí je kompletní Bible například Kosmova kronika nebo zaklínací formule proti nemocem a zlodějům. Vše nasvědčuje tomu, že se jednalo o celoživotní dílo jediného písaře. Není divu, že takový unikát se dostal do sbírek uměnímilovného císaře Rudolfa II. Koncem třicetileté války ji však ukořistila švédská vojska a s velkou pompou ji odvezla jako válečnou kořist královně Kristýně I. Švédské.

Nyní se, téměř po čtyřech stoletích, konečně podařilo vrátit Codex gigas do Prahy, byť jen na pár měsíců. Nebývale vzácnou knihu můžete nejspíš poprvé a naposledy u nás spatřit **do 6. ledna** v Galerii Klementinum (Křižovnická 190, Praha 1) na výstavě Codex gigas – Ďáblova bible (Tajemství největší knihy světa).

Do speciálně pro ni vybudované trezorové místnosti je však omezený přístup, proto je nutné rezervovat nebo zakoupit vstupenku předem, případně využít tzv. volné dny, to je úterý a sobota, na které se rezervace nepřijímají. Na výstavě budete mít také možnost „listovat“ biblí na monitoru počítače nebo shlédnout dokumentární film natočený k této příležitosti.

Vstupné:

Dospělí 100 Kč, studenti, senioři, děti 10 – 15 let 50 Kč, děti do 10 let zdarma.

Rezervace a předprodej na jednotlivé měsíce:

Od 22. 10. zahájen předprodej na listopad a od 19. 11. si můžete rezervovat a zakoupit vstupenky na prosinec 2007 a leden 2008.

Podzimní aukce umění

Určitě by vaší pozornosti neměla uniknout exkluzivní předvánoční aukce umění, kterou pořádá česká pobočka aukční síně Dorotheum 24. listopadu. Nemusíte nutně dražít, ale rozhodně stojí za to se takové akce účastnit třeba jen pro zajímavost. Vždyť například v zářijové aukci byl vydražen obraz „Makrostruktura“ slavného lounského rodáka Zdeňka Sýkory s vyvolávací cenou 800 tisíc za 1 milion 920 tisíc korun (!) a celkově bylo vydraženo 56% položek v celkové hodnotě více než 16 milionů korun. Největším překvapením se ale

stal obraz Vojtěcha Erdélyiho „Letní krajina“, jehož cena se z původních 40 tisíc vyšplhala na 480 tisíc.

Předvánoční aukcí vyvrcholí letošní třísté výročí rakouského aukčního domu Dorotheum (získal název podle svého sídla – zrušeného kláštera sv. Dorothy ve Vídni) a už teď je jisté, že opět půjde znalcům a milovníkům umění „o nervy“.

Z. Sýkora: Makrostruktura

Prahu brázdí kulturní linka

Ač je to k nevíře, pražský Dopravní podnik hlavního města Prahy letos slaví celých 110 let (!) své existence. Při této příležitosti zprovozní tzv. cool tour /čti kul-tur/ linku, neboli speciální autobusovou kyvadlovou dopravu mezi objekty Národního muzea a Národní galerie v Praze. Každou první sobotu v měsíci se speciální autobus vydává po zajímavých kulturních památkách Prahy. Vždy od 10:00 do 17:00 kyvadlově spojuje dva objekty, přičemž jeden

představuje sbírky Národního muzea, ten druhý pak Národní galerie.

Příští linka pojedí **3. listopadu**, kdy v rámci akce České umění napříč staletími propojí Lapidárium s Klášterem sv. Anežky České.

1. prosince se můžeme těšit na Unikáty a mistrovská díla, tedy autobusové spojení mezi hlavní budovou Národního muzea a Šternberským palácem. Jízdné v „cooltourní“ lince je pro všechny pasažéry zdarma.

Rok Václava Hollara

Václav Hollar: *Dobrá kočka která nemlsá*

Hned na dvou místech Praha vzdává hold světoznámému, původem českému kreslíři a grafikovi Václavu Hollarovi, od jehož narození letos uplynulo čtyři sta let a tři sta třicet let pak od jeho smrti.

První z obou výstav se nazývá Pocta Václavu Hollarovi a probíhá až do **10. listopadu** v Clam-Gallasově paláci na Starém Městě. K vidění tu je stovka leptů ze sbírky plukovníka Karla Lukase (po Hollaru druhá největší kolekce u nás), které na výstavu zapůjčilo Vlastivědné muzeum v Šumperku.

Druhá, stěžejní výstava, nese název Václav Hollar (1607 – 1677) a Evropa mezi životem a zmarem a navštívit ji můžete do 14. ledna 2008 v paláci Kinských na Staroměstském náměstí. Po téměř čtvrtstoletí se u nás souhrnně vystavují grafické listy ze sbírek Hollara Národní galerie a kres-

by z období jeho pozdější tvorby, z nichž některé jsou zapůjčené z Kupferstichkabinetu v Berlíně, John Rylands Library v Manchesteru a British Musea v Londýně. K této příležitosti vydává NG i katalog Hollarových děl.

Obě výstavy skutečně doporučujeme vaší pozornosti, vždyť pobělohorský exulant Hollar patřil k nejpłodnějším umělcům své doby – dodnes známe asi pět set jeho kreseb a přibližně dva tisíce sedm set grafických listů.

Pocta Václavu Hollarovi - Clam-Gallasův palác, Husova 20, Praha 1; otevřeno denně 10-19 hod; základní vstupné 100 Kč, studenti a senioři 50 Kč.

Václav Hollar a Evropa mezi životem a zmarem – palác Kinských, Staroměstské nám. 12, Praha 1; otevřeno denně mimo pondělí 10-18 hod; základní vstupné 100 Kč, snížené 50 Kč, rodinné 150 Kč (od 16 hodin se vstupné snižuje na 50/30/50 Kč).

Zapomenutá Praha II

Až se půjdete do Clam-Gallasova paláce na Starém Městě podívat na lepty Václava Hollara, nezapomeňte, že ve sklepních prostorech tohoto paláce probíhá **do 18. 11.** také výstava Zapomenutá Praha II – Věže a mosty. Ucelený soubor více než sedmdesáti dobových fotografií pražských věží a mostů je mile sentimentální vzpomínkou na Prahu v letech 1860 – 1940, zvláště pak na objekty, které nuceně ustoupily nové výstavbě. Velkým návštěvníckým lákadlem je i více než dvoumetrové panorama

složené ze sedmi samostatných fotografií. Příjemným a jistě přínosným doplňkem je orientační mapka Prahy, kterou obdržíte u vstupu. Na ní vyznačená místa můžete porovnávat s dobovými fotografiemi a sami tak na vlastní oči poznat, „jak se ta Praha ale změnila...“.

Zapomenutá Praha II – Věže a mosty – Clam-Gallasův palác, Husova 20, Praha 1; otevřeno denně 10-19 hod; základní vstupné 100 Kč, studenti a senioři 50 Kč.

Pražský Ungelt v roce 1910

Kurz negativního myšlení

Všechno, co potřebujete vědět k přežití. Vítejte v klubu! Takový je slogan norské černé komedie Kurz negativního myšlení, která

měla 18. října premiéru v kině Evald. Film si z letošního 42. ročníku MFF Karlovy Vary odvezl Cenu za nejlepší režii a v divácké

On je ten smích přejde...

anketě festivalu se umístil jako druhý hned za Vratnými lahvemi.

Partička handicapovaných lidí, vedená ráznou psycholožkou, se vydá k pětatřicetiletému Geirovi (po autonehodě skončil na vozíku, ke všemu impotentní), aby ho obrátila na svou „pozitivní víru“ a zachránila mu manželství. Psycholožka ovšem netuší, do čeho jde. Sebedestruktivní milovník Johnnyho Cashe a válečných filmů se stane pánem situace a za pomoci brutální upřímnosti, alkoholu a marihuany dopřeje všem zúčastněným „kurz negativního myšlení“.

Jedné noci tak dojde uvnitř zánovního domu v poklidné čtvrti k zúctování s falešnou upřímností, dusivým soucitem a zdánlivě osvědčenými metodami léčby duše.

Rockoví fajnšmekři si navíc vychutnají i hudbu snímku (Steppenwolf, Nina Simone, Johnny Cash).

Kurz negativního myšlení; Norsko 2006; scénář a režie: Bard Breinen; hrají: Marian Saastad Ottesen, Fridjov Saheim, Kirsti Eline Torhaug; od 12 let nepřístupno; distribuce: Cinemart

Jako nejlepší film k reprezentaci ČR v oscarovém klání, které se v Los Angeles uskuteční na začátku příštího roku, vyhodnotila Česká filmová a televizní akademie Menzelovu adaptaci skvělého románu Bohumila Hrabala OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE, v níž si roli „ministra čs.vlády“ zahrál i **Milan Šimáček**, od tohoto čísla nový šéfredaktor Zpravodaje HKP. Režisér Jiří Menzel Oscara získal hned za svůj první celovečerní film Ostře sledované vlaky. Tentokrát mu v kategorii „nejlepší neanglický film“ bude hlavním soupeřem zřejmě Polák Andrzej Wajda, který zlatou sošku získal již za celoživotní dílo, a jehož nejnovější opus nese název KATYNĚ podle místa hromadného vyvraždění polské vojenské elity.

Import/Export

Mimořádně zdařilou sociologickou studii současného časoprostoru natočil rakouský režisér Ulrich Seidl. Po právu byl za tento radikální pohled na problémy západní a východní Evropy nominován na Zlatou palmu v Cannes 2007.

Distributor: Aerofilms, délka: 135 minut.

**NEJVYŠŠÍ ČAS
SE POJISTIT...**

SURVEY CZ S.R.O.

**SPOLEHLIVÝ MAKLÉŘ
PRO SVĚT POJIŠTĚNÍ**

Tlumačovská 1237/32

155 00 Praha 5

Tel. : +420 235 003 411

Fax.: +420 251 610 915

e-mail: survey-cz@survey-cz.cz

www.survey-cz.cz

Sjednáme

pojištění

fyzických osob

podnikatelů

neživotní

životní

Pojištění

majetku

nemovitostí

strojů a zařízení

odpovědnosti

pro obor IT

vada výrobku

provozní činnost

vedoucí pracovníci

právní ochrany

proti pokutám řidičů

pořizovací ceny vozidla

ztráty finanční způsobilosti

a mnoho dalších druhů pojištění

stavební spoření

hypotéky

PRAŽSKÉ SLUŽBY

NEPŘEKONATELNÝ SERVIS

- komplexní řešení odpadového hospodářství
- zimní a letní údržba komunikací
- stavební údržba komunikací, dopravní značení
- výroba tepelné energie

PRAŽSKÉ SLUŽBY, a.s.

A Pod Šancemi 444/1
180 77 Praha 9

T +420 284 091 111

F +420 284 091 505

E info@psas.cz

W www.psas.cz

